

ÎN CĂ O DATĂ

Vreau să spun că eu... [Adunarea aplaudă—Ed.] Eu apreciez asta. Vă mulțumesc, foarte mult. Vreau să spun că eu cu certitudine iubesc acest om, de asemenea. Fratele Joseph este prietenul meu de mulți ani. Mi-ar fi plăcut să am această ocazie, cândva, și să vă spun cum am ajuns noi vreodată împreună. Dar eu—eu am încrederea că Domnul mă iubește cum mă iubește Joseph, iar eu voi fi în regulă. Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Joseph. [Fratele Joseph Boze zice, "Îți mulțumesc."] Domnul să te binecuvânteze.

2 Eu cred că noi urma să cîntăm aceea, "Acum eu cred." Și să o facem din adinsul inimilor noastre, în seara aceasta, "Acum eu cred." În regulă.

Acum eu cred, acum eu cred

Toate lucrurile sînt posibile, acum cred;

Acum eu cred, acum eu cred

Toate lucrurile sînt posibile, acum eu cred.

3 Să ne aplecăm capetele noastre, doar un moment, în timp ce rămînem în picioare. Și în acest moment, să ne aplecăm inimile noastre, deasemeni, către El. Acum mă întreb dacă există vreunul în adunare care ar vrea să fie amintit în această rugăciune, doar prin ridicarea mîinii voastre către Dumnezeu, zicînd, "Dumnezeule, aceasta însemnează că eu încă am o nevoie, și eu doresc ca Tu să o procuri." Dumnezeu vă admite cererea voastră.

4 Tatăl nostru Ceresc, Mare și Atotputernic Iehova Care ai format pămîntul din Cuvîntul Tău, și ne-ai dat oportunitatea să călătorim aici și să ne facem decizia noastră dacă vrem să trăim sau să murim. "Alegeți voi în această zi." Și noi alegem între moarte și Viață. Astfel eu mă rog, Tată, dacă ar fi unii înăuntru aici care nu Te cunosc ca preaiubitul lor Mîntuitor personal, ca în seara aceasta ei să te aleagă pe Tine, care este Viață, să te cunoască. Și apoi dacă există din aceia aici în seara aceasta care sînt bolnavi spre moartea fizică, ca ei să Te aleagă pe Tine, în seara aceasta, ca Vindecător al lor, și aceasta de asemenea să însemne restaurarea fizică din nou.

5 Oh, Tu ești așa de bun cu fiii oamenilor, îndelung răbdător, ne voidnd ca vreunul să piară, ci ca toți să poată veni la pocăință. Tu ai trimis norii și ploaia, și a adus roade și hrană pe pămînt, să hrănească pe copiii Tăi. Și noi sîntem așa de tărăgănători, Doamne, așa de stricători, să risipim și să fim egoiști. Și, O Dumnezeule, doar iartă-ne, Doamne. Noi—noi pledăm pentru milă. Noi nu am vrea justiția Ta sau judecata Ta; noi vrem mila Ta, Doamne, astfel noi ne rugăm ca noi să putem fi părtași ai milei Tale.

6 Și, Tată, nu că această adunare mă aude pe mine; dar ca Tu să poți fi, stînd aici în acest loc care a fost dedicat. Eu își mulțumesc Ție pentru această părtășie minunată. Și eu cred, din inima mea, că dacă Tu ai veni în seara aceasta, acolo ar fi o oștire din oamenii din New York să meargă în acea Răpire mare. Și, Tată, ne rugăm ca noi să fim lumini, nu sub o baniță, ci sub ungera Duhului Sfînt care

luminează candela, ca noi să putem fi lumini la această lume muribundă, așa cum marile cețuri sinistre de necredință plutesc înăuntru din fiecare parte. Noi știm că în curînd îl vom vedea pe Domnul nostru cum va îndepărta ceața aceea, cînd Lumina începe să strălucească. Și ne încredințăm, Doamne, că Tu ne vei pregăti. Dacă există ceva de care noi avem nevoie în seara aceasta, procură aceasta pentru noi, Doamne, prin harul Tău. Căci noi cerem aceasta în Numele lui Isus, Copilul Tău. Amin.

7 Eu nu sînt prea expresiv. Dar mi-ar place să-i spun Pastorului Vick, micuțul lui colaborator de acolo, și corul, grup minunat de doamne și bărbați, și toți pastorii colaboratori, laicii, voi toți, și vizitatorii, străinii din porțile noastre. Eu vreau să vă mulțumesc pentru sprijinul vostru din această săptămînă, pentru rugăciunea și cooperarea voastră, să încercăm să aducem Lumina Evangheliei în acest oraș.

8 Și eforturile noastre, Pastorul Vick cu mulți alți pastori, sînt, noi sîntem pescari în acest lac mare. Există pești aici înăuntru care aparțin lui Dumnezeu. Noi nu știm cine sînt ei și unde sînt ei. Dar așa cum el stă la un colț, un altul la alt colț, dînd cu năvodul, eu doar am venit să-mi împletesc năvodul meu cu al lor, cu slujba care este dată, a mea cu a lor, să încercăm să ajungem afară și să luăm un—un grup mai mare înăuntru, ca noi să-i putem prezenta lui Dumnezeu, și să zicem, "Tată, există ceva pești aici înăuntru? Există ceva semințe de viață, predestinate să fie în Cartea Vieții, pentru care Mielul a murit? Dacă ei sînt acolo, noi simțim, că atunci cînd Lumina Evangheliei lovește, ei O vor vedea foarte repede, deoarece ei sînt predestinați la aceea.

8 Acum ne pare rău că noi nu am avut loc pentru acomodarea oamenilor. În fiecare seară, aproape, cînd eu am venit sus, acolo erau mari mulțimi de oameni peste tot în sus și-n jos pe stradă, mergînd, încercînd să intre înăuntru. Și unii plîngeau; alții deosebit, voi știți.

10 Dar eu știu că ei au o lege aici, o lege a șefului pompierilor; doar așa de mulți, tu trebuie să lași așa multe intervale, și așa mai departe. Și ei nu pot face nimic. Pentru că noi sîntem, ca și Creștini, noi trebuie să facem asta. Căci Biblia a zis, Isus ne-a spus nouă să, "Dați Cezarului acele lucruri care aparțin Cezarului, iar apoi lui Dumnezeu acele lucruri care aparțin lui Dumnezeu." Astfel noi încercăm. Și dacă noi nu ne supunem Cezarului, este îndoielnic că ne vom supune lui Dumnezeu. Și atît timp cît—cît legile Cezarului nu se amestecă cu ale lui Dumnezeu, noi trebuie să ne supunem lui Dumnezeu mai întîi. Și apoi aceste pericole de foc, și așa mai departe, păi, ei știu cum să aibe grijă de aceasta, și ei ne-au spus.

11 Eu—eu am cerut milă pentru oameni, și văzîndu-i în sus și-n jos pe stradă, și alte lucruri, și bolnavii, și încercînd să intre înăuntru, și aducîndu-i în taxiuri de dîncolo de altundeva în New York, sau Long Island și Jersey, sau diferite locuri și Manhattan. Păi, voi vedeți, însă noi—noi putem doar să cerem.

Și apoi cînd eu aflu că aceea este legea, păi, el a zis, "Dacă șeful pompierilor ar veni înăuntru și ne-ar prinde aglomerati în felul acesta, el ar închide întregul miting." Astfel aceea ar scoate pe fiecare afară.

12 Eu vreau să-mi exprim recunoștința mea față de—de—de proprietar, sau orice ar putea fi acesta, sau compania care posedă această clădire, și către direcțiune pentru că ne-a lăsat să avem această clădire, și pentru director și politețea de a—a ne da dreptul de trecere. Ei au fost foarte, foarte drăguți. Și dacă ei sînt... Dacă ei nu au la timpul acesta Viața Eternă, mă încredințez că Dumnezeu le va da Viața Eternă.

13 Și acum aceasta ar putea suna ca o—o afirmație pripită, dar eu spun aceasta numai pentru că eu sînt zelos pentru Cristos. Eu mă rog că dacă această clădire va mai fi folosită la orice timp, de acum înainte, pentru dansuri sau distracție lumească, ca Duhul Sfînt să arunce o așa condamnare asupra acelor oameni pînă cînd ei vor plînge. Eu mă rog pentru asta. Deoarece eu sînt sigur căci chiar oamenii care o posedă, ar vrea mai degrabă să vadă suflete mîntuite pentru Împărăția lui Dumnezeu, decît să aibe pe celelalte să se desfășoare.

14 "Și acum tu ești binevenit înapoi," ca eu să vin înapoi, aceea doar îmi umple inima. Deoarece, mici slujitori ciudați sînt uneori așa de ne-bineveniți printre frați, mai ales unii dintre acei care—care în organizațiile lor anumite pe care ei le-au zidit sus pînă lla un loc încît ei nu pot să accepte aceasta, vedeți, deoarece există un sistem în spatele ei. Nu că mulți din oamenii aceia scumpi...

15 Eu am întîlnit preoți Catolici care mi-au luat mîna și doar m-au privit în ochi. Și credeți că eu nu știam ce îi trecea prin mîntea lui? Acela este discernămînt, voi vedeți, ceea ce voi vedeți aici. El a vrut să îmbrățișeze Aceasta, dar nu a putut să o facă; vedeți, el—el ar fi excomunicat, vedeți. Lucrători protestanți, în același fel, frați buni, și ei—ei vor să facă aceasta.

16 În acest fel, cînd eu vorbesc împotriva vreunei denominațiuni, sau sistemul denominațional, aceștia nu sînt oamenii de acolo. Acesta este sistemul împotriva căruia sînt, voi vedeți, care-i ține despărțiți, ne ține de la a primi. Vedeți? Ei își trasează declarațiile lor, zicînd, "Noi credem aceasta, punct!" Dacă ei ar sfîrși—o cu o virgulă, "Noi credem aceasta, plus atît de mult cît Domnul ne poate arăta din Cuvîntul Lui," aceasta ar fi în ordine. Dar ei nu o fac în acest fel. Voi știți asta. Ea nu ar putea fi o denominațiune și să facă aceasta, vedeți. Aceasta ar fi doar mișcarea lui Dumnezeu, mișcîndu-se înainte tot timpul, voi vedeți. Și...

17 Fiecare devine o ploaie mai tîrzie pentru cealaltă. Vedeți, Luther a fost o ploaie mai tîrzie la Catolici. Și John Wesley a fost o ploaie mai tîrzie la Luther. Penticostalii au fost o ploaie mai tîrzie la denominațiuni. Acum Penticostalii sînt organizați, acum ce o să se întîmple? Vedeți?

18 Dar amintiți-vă, copiii lui Dumnezeu niciodată nu și-au bătut țărșii cortului lor în jos, sau—sau așa de strîns doar atît cît să-i poată trage afară. Și cînd Focul s-a mutat, Stîlpul de Foc, ei s-au mutat cu El. Vedeți, ei s-au mutat cu Stîlpul de Foc.

19 Dar cînd voi ajungeți ca Stîlpul de Foc să facă ceva, Duhul Sfînt făcînd ceva, și apoi după ce omul acela cu un mesaj se duce din viața aceasta, atunci ei zic că ei se organizează pe lucrarea lui. Iar Stîlpul de Foc se mută drept afară și-i lasă să stea acolo; doar se duce drept înainte. Ei sînt așa de priponiți jos încît ei nu se pot

mișca, și, dar înăuntru acolo sînt mulți oameni cu inima bună.

20 Eu nu știu cînd că am avut eu mai multă libertate să vorbesc din inima mea decît cum am avut chiar aici.

21 Acum, acolo, ei spun că, "Oamenii din New York sînt reci, diferiți, neprotocolari; marea oală de modelat, unde ei obțin o mîna dintre ce este mai rău din fiecare națiune, și îl aruncă înăuntru și-l macină, și voi obțineți New York-ul, vedeți." Dar eu vreau ca voi să știți, că înăuntru acolo, unii din sfinții lui Dumnezeu sînt de asemenea acolo înăuntru, vedeți. Aceasta este corect. Aceasta este adevărat. Și pretutindeni unde merg, în jurul și-n jurul lumii, eu găsesc că sfinții lui Dumnezeu sînt în fiecare națiune, pretutindeni. Și lucrul ciudat este...

22 Eu aș putea spune aceasta la unii din voi, doar să o las înăuntru. Ca un misionar, eu—eu aflu că eu merg într-o națiune care nici măcar nu știe care este mîna dreaptă sau stîngă, ei nu știu ce sînt unele cuvinte, cum să pronunțe ceva, singurul lucru pe care ei îl știu este doar să omoară și să mănînce. Dar lăsați pe oamenii aceia să primească Duhul Sfînt, și ei vor face același lucru pe care voi îl faceți, și acționează în același fel cum acționați voi, nici măcar să cunoască un cuvînt despre acesta. Astfel, voi vedeți, aceasta este la toate rasele, toate popoarele pretutindeni, și noi toți avem binele și răul.

23 Și eu simt, în seara aceasta, și îi mulțumesc Tatălui nostru Ceresc, că eu—eu cred că la partea cea mai bună a recoltei, eu am privilegiul să-i vorbesc, în seara aceasta.

24 Acum vă puteți imagina răspunderea, să vorbesc către un— un grup care s-ar pune peste fiecare cuvînt pe care-l spui, și apoi că tu va trebui să răspunzi pentru ceea ce le-ai spus, la Ziua Judecății. Deoarece, prin mica slujbă umilă, aceasta dă oamenilor credință să cunoască că o ființă umană nu poate să facă aceste lucruri. Aceasta trebuie să vină de la Dumnezeu, de aceea ei stau pe fiecare cuvînt pe care tu îl spui. Astfel eu niciodată nu încerc să zidesc ceva, gîndindu-mă, sau scriind jos Scripturi și—și notițe ca aceasta să fie ceva care eu mă gîndeam că ar face pe oameni să fie cu totul exaltați. Vedeți, eu—eu încerc să mă rog și să mă gîndesc la ceva care ar fi ziditor pentru voi, care v-ar ajuta.

25 Deoarece, eu nu sînt aici doar ca noi să batem din palme și să strigăm, și să fugim în sus și-n jos pe culoare. Oh, eu cred în aceea, sigur, dar este mai mult decît atît de aceasta. Aceasta trebuie să aibe o temelie pentru asta, voi vedeți. Eu cred că atunci cînd voi săriți, și cînd voi veniți înapoi jos, atunci să trăiți atît de înalt cît ați sărit, voi vedeți. Și, dacă nu, să nu săriți. Vedeți? Astfel atunci doar întotdeauna să săriți atît de sus cum trăiți. Și acum aceea este—aceea este ceea ce ar trebui să facem. Deoarece, pînă la urmă, vedeți, viața voastră— voastră vorbește mai tare decît mărturisirea voastră. Vedeți, oamenii știu ce sînteți voi, prin felul cum trăiți și lucrurile care le faceți.

26 Iar acum eu am fost foarte lung deseară. Trebuie să fiu afară de aici, ei bine, eu presupun, la timpul corect, în următoarele douăzeci de minute, și eu nici măcar nu am început. Și eu, eu sînt încet. Eu—eu doar...

27 Eu—eu sînt întotdeauna întîrziat. Eu—eu—eu am ajuns tîrziu aici, eu am fost puțin peste nouă luni. Și apoi am fost... Aceasta-i adevărat. Cînd m-am

născut, eu am depășit puțin timpul, a zis mama mea. Și apoi când am obținut aceasta, ce educație am obținut, eu eram întotdeauna în urmă. Și când m-am căsătorit, eu am făcut-o pe soția mea să mă aștepte trei ore pînă când am făcut o vizită la bolnav; eu am întîrziat la nunta mea. Acum dacă pot măcar să fiu tîrziu la funeralul meu, acela-i următorul lucru, vedeți, acela-i lucrul principal. Eu nu spun asta ca o... Dar acesta-i adevărul.

28 Dar eu—eu niciodată nu am încercat să-i educ pe oameni în Aceasta. Eu niciodată nu am încercat să gîndesc; doar îl las pe Duhul Sfînt să-și aibe felul Lui.

29 Eu am avut două fete acasă. Eu tocmai am vorbit cu ele, cu cîteva momente în urmă. Una din ele este Rebekah, cealaltă... Acea este cea mai în vîrstă. Cea mai tînără, sora următoare după ea, este Sarah. Și ele sînt cam aproape la cinci ani aparte. Cu un timp în urmă, eu am fost într-o întîlnire misionară, am venit tîrziu acasă. Și ele sînt fetele tati. Și ele chiar acum, Rebekah este o femeie tînără, dar ea încă este fata tati. Și eu îmi iubesc copiii mei. Și îmi amintesc că ei stau sus și așteaptă. Eu nu veneam înăuntru cu lunile. Și atunci când eu vin înăuntru, ei mă așteptau să mă vadă. Păi, ei erau mici. Aceasta era cu cîțiva ani în urmă, cam cu zece ani în urmă. Eu am fost în străinătate, și am venit înăuntru. Iar avionul era întîrziat, și astfel la fete le-au fost somn și au mers la culcare. Omul de nisip a intrat în ochii lor, sau a aruncat nisipul în ochii lor, mai degrabă. Astfel atunci, ei bine, soția a așteptat sus.

30 Și în sfîrșit am ajuns înăuntru devreme, în jur de ora trei dimineața. Astfel atunci am fost așa de obosit și epuizat, că nu am putut să dorm. M-am întins jos cam o oră, și m-am sculat, am mers în camera de zi, și m-am așezat pe scaun. Și după o vreme, s-a crăpat de ziuă.

31 Și primul lucru care-l știți, am auzit un zgomot înapoi în cameră, și acestea erau cele două fete care s-au—s-au trezit. Și Rebekah s-a trezit prima, ideea a atins-o, "Tăticul este acasă," și aici a venit ea, afară din pat și aici vine ea! Păi, aceea a trezit-o pe surioara ei.

32 Eu—eu presupun căci copiii mei sînt ca ai voștri. Când cea mai în vîrstă a uzat ceva aproape de tot, următoarea primește ceea ce i se înmînează mai departe, astfel Sarah purta pijamaua lui Becky. Și acela era timpul când ele aveau acest fel de pijamale cu picioare de iepure, cu picioare mari în ele, și ele erau desigur mult prea lungi pentru—pentru Sarah. Și astfel ea nu putea să se țină, picioarele ei erau prea scurte.

33 Și astfel Rebekah a alergat înăuntru și a sărit sus pe genunchii mei, și și-a aruncat amîndouă brațele în jurul meu și a început să mă îmbrățișeze. Și, desigur, eu a trebuit să plîng puțin. Astfel, și sărmana micuță Sarah s-a gîndit că ea a rămas pe dinafară, Becky a întrecut-o; astfel ea stătea la ușă, și ochii ei mari negri au privit în sus, și lacrimile pe obrazii ei.

34 Astfel Rebekah s-a întors în jur și a zis, "Sarah, sora mea!" Ea a acționat cumva de parcă, mă gîndesc, că unele din biserici încearcă să facă, știți voi. A zis, "Eu vreau ca tu să știi că eu am fost aici prima." Și ea a zis... Și ea își avea amîndouă brațele în jurul meu, și ea a zis, "Și eu am tot din tăticul, și nu a mai rămas nimic pentru tine." Acum, aceea este ce încearcă ei să ne spună, de multe

ori, știți voi. Bine, Becky era cumva lungă de picioare și astfel ea a putut atinge podeaua; ea era destul de bine stabilită, voi știți, ca multe dintre biserici.

35 Dar micuța Sarah, ea era așa de rănită, încât eu am privit la ea și am făcut cu ochiul către ea, voi știți, și am mișcat în acest fel. Și mi-am scos celălalt genunchi afară. După asta a așteptat ea. Aici a venit ea! Și ea a sărit sus pe piciorul meu, și acesta a fost puțin prea înalt pentru picioarele acelea scurte ale ei, și ea se clătina de parcă ea urma să cadă. Păi, eu am prins-o cu ambele mâini, și ea și-a pus căpușorul sus pe pieptul meu. Și ei cumva i-a plăcut simțămîntul, eu presupun, și la fel și mie, astfel eu am îmbrățișat-o.

36 Și ea s-a ridicat sus, și s-a uitat sus la Rebekah. Și m-am gîndit că aceasta a fost destul de bine. Ea a zis, "Rebekah, sora mea, eu vreau să-ți spun ceva, deasemeni." Ea zice, "Aceasta poate să fie drept că tu ai fost aici prima și tu l-ai luat de tot pe tătucul, dar eu vreau să știi că tătucul m-a luat pe mine cu totul." Astfel... [Adunarea aplaudă—Ed.]

37 Eu nu sînt un teolog. Eu nu am avut destul de mult să cresc în vreo școală de teologie, dar eu—eu sper că El mă are cu totul, da, aceasta-i tot, astfel El mă poate folosi.

38 Ultimul, dar nu cel mai mic, în nici un fel. Eu—eu nu vin aici... Și eu le-am cerut să nu ia nici o colectă, vedeți. Eu—eu nu vin pentru aceea. Eu niciodată nu am luat una, eu însumi, în viața mea. Toată a mea... eu am fost un predicator pentru treizeci și trei de ani, și eu nu am luat o colectă în viața mea. Acolo au fost unele luate pentru mine, de către lucrători. Dar eu nu am luat niciodată una, în viața mea, și eu—eu sper că niciodată nu va trebui.

39 Dar că voi ați făcut aceasta, aceasta va merge, eu o voi lua și o voi pune în misiuni străine, și mă duc acolo, eu însumi; să duc la oamenii care nu au privilegiul pe care voi îl aveți aici, să duc aceeași Evanghelie la aceia care nu pot să-și permită să trimită după mine sau să-mi plătească drumul. De aceea... [Adunarea aplaudă—Ed.] Vă mulțumesc. Ca ei, deasemeni, care sînt neprivilegiați să poată să aibe același privilegiu pe care noi îl avem aici. Și nici un ban din aceștia nu va fi cheltuit pentru, voi știți, băut, fumat, sau... Aceasta va fi pentru Împărăția lui Dumnezeu. Și mă încredințez că Dumnezeu, în aceasta, vă va da o mare mențiune. "Într-atît cît ați făcut la cei mai neînsemnați din aceștia, cei micuți ai Mei, voi ați făcut-o pentru Mine." Și fie ca Domnul să vă binecuvînteze. Și acum eu voi încerca în seara aceasta...

40 Eu vreau să întreb o întrebare. Câți au fost în rîndul acela mare de rugăciune seara trecută, care au trecut pe sub mîinile acestor predicatori, care simte că Duhul Sfînt deja lucrează în cazul vostru? Să vă văd că vă ridicați mîinile. Oh, asta este minunat. Asta este doar bine, frumos. El întotdeauna o face. El lucrează în locul vostru.

41 Acum m-am gîndit, în seara aceasta, fiindcă am avut așa de multe servicii de vindecare... Și noi am văzut pe Domnul Isus în puterea Lui mare, făcîndu-L același ieri, azi, și în veci. Și noi am învățat în timpul săptămîinii, că au existat multe semne mari pe care El ni le-a arătat, ale Prezenței Lui, chiar aici cu noi acum, în forma Duhului Sfînt.

42 Acum Duminica următoare, eu urmează să fiu la Tabernacolul meu, Duminică dimineața și Duminică seara, în—în Indiana. Și apoi săptămîna următoare, eu sînt în Shreveport, Louisiana, într—o mare convenție. Apoi după aceea, mă duc la Yuma, Arizona. Și înapoi la Phoenix, pentru Oamenii de Afaceri Creștini. Apoi înapoi la Indiana, pentru sărbătorile de Crăciun.

43 Apoi înapoi din nou la Phoenix, dacă careva dintre voi este pe acolo și are prieteni. Începînd din nouăsprezece, ei îmi dă acel auditorium frumos, cam patru mii de locuri, Ramada, cu aer condiționat, gratuit, înainte de convenția internațională a Oamenilor de Afaceri Creștini. Și eu vorbesc două seri din patru, și Dl. Roberts o seară și cred că Fratele Brown o seară, și cred că a mea este seara de deschidere și seara de încheiere. Și apoi de acolo, înainte și înainte.

44 Rugați—vă pentru mine. Și acum eu—eu am nevoie de rugăciunile voastre. Dacă există cineva care are nevoie de rugăciune, acela sînt eu, vedeți. Și Satan sigur...Eu sînt o țintă pentru el, voi știți. Și eu trebuie să țin sus credința tot timpul, acel scut, să mășăluiesc înainte. Domnul să vă binecuvînteze întotdeauna.

45 Și dacă eu nu vă mai văd pînă în Ziua aceea, eu vă voi întîlni dimineața, vedeți, la Poarta aceea. Și apoi înăuntru Acolo, eu pot spune așa cum spun acum, eu încă voi crede aceeași Evanghelie glorioasă, și voi crede că Isus Cristos nu este mort. Ci El este viu printre poporul Său, și Evanghelia Lui este aceeași. Și lucrurile pe care El le—a făcut, noi trebuie să le facem pînă cînd vine El. Și eu îmi dau seama că Dumnezeu mă va judeca pentru lucrurile acelea pe care le—am predicat. Eu—eu va trebui să răspund lui Dumnezeu pentru ce spun eu.

46 Acum fie ca Domnul să vă binecuvînteze. Și doar un alt cuvînt de rugăciune înainte ca noi să deschidem Cartea.

47 Doamne Isuse, ia Cuvîntul acum și hrănește sufletele noastre flămînde. Noi așteptăm răbdători, Doamne. Noi sîntem sub mari așteptări. Ca la ultima zi a sărbătorii, cum s—au bucurat oamenii! Noi ne gîndim la Simeon în templu, lui i s—a promis de către Duhul Sfînt că el nu va vedea moartea pînă cînd îl vede pe Cristosul Domnului. Și acolo era el, în ziua cea măreață, cînd femeile au venit înăuntru să își aibe copiii tăiați împrejur, să ofere darul purificării, și aceasta era la timpul acela că Isus a fost adus în templu. Și Simeon, poate jos pe undeva într—o cameră lateralnică în dimineața aceea, în birou, dar Duhul Sfînt i—a făcut lui promisiunea. Și aici era Mesia în brațele mamei Sale, micuțul Om înfășurat în scutecele Lui.

48 Și Maria, ei se țineau la distanță de ea, deoarece ea avea un—un nume rău, așa gîndeau oamenii, "copilul a fost născut în afara sfintei căsătorii." Nimeni nu vroia să aibe ceva de a face cu femeia aceea. Dar în inima ei, ea știa ce ținea în brațele ei. Și, Tată, fie ca inimile noastre în seara aceasta să pună aceeași speranță. Nu contează ce spune lumea, noi știm ce a intrat în viața noastră.

49 Și de data aceea, Simeon, acela care a zis că el...Duhul Sfînt i—a spus că el va vedea pe Mesia. Deși, bătrîn, bine încărcat, un înțelept bătrîn, om onorabil, dar el a crezut Cuvîntul lui Dumnezeu către el. Duhul Sfînt venind la El, și, el mergînd, condus de Duhul Sfînt, în jos prin clădire, în jurul acestui mare șireag de mame. Cu două milioane și jumătate de oameni la timpul acela, peste noapte s—ar fi putut

naște așa de mulți ca și câteva sute de copii. Și acolo erau ei, stînd gata pentru tăierea împrejur și curățire.

50 Și cum Duhul Sfînt l-a condus direct la această micuță persoană respinsă! S-a întins, și l-a luat pe Mesia în brațele lui, cu lacrimile curgîndu-i jos pe barbă. El a zis, "Doamne, acum lasă ca slujitorul Tău să plece în pace, conform cu Cuvîntul Tău, căci ochii mei au văzut mîntuirea Ta."

51 Clătinîndu-se prin clădire a venit o prorociță bătrîna, la care vine Cuvîntul Domnului, și de asemenea a profețit despre El; orbă în ochi, dar nu în duh. Ea știa că acela era Mesia.

52 Doamne Dumnezeu, fie ca ochii noștri să se deschidă la faptul că El încă este Mesia. Și fie ca noi să-L îmbrățișăm, în seara aceasta, pentru că noi am mărturisit că sîntem pelerini și străini de această lume. Aceasta nu este patria noastră. Aceasta nu este țara noastră. Noi sîntem un popor care acționăm diferit deoarece noi sîntem născuți de Sus.

53 Și noi care ținem această promisiune în inima noastră, fie ca noi să vedem promisiunea pe care a făcut-o Isus către Biserica Lui, ca noi să vedem chiar înainte de Venirea Lui, așa cum vedem zilele lui Noe reîntorcîndu-se, "mîncau, beau, se însurau, se măritau, și imoralități ale țării." Apoi El a zis, "Așa cum a fost în zilele Sodomei, la Neamuri, înainte să cadă focul, cînd Dumnezeu a venit jos și a fost manifestat în trup, prin cunoașterea secretelor inimilor oamenilor." Și El a promis că același lucru se va întoarce. Fie ca noi să avem privilegiul în seara aceasta, Marele Duh Sfînt, pentru că noi îți cerem smeriți în Numele lui Isus. Amin.

54 [O soră vorbește într-o altă limbă. Un frate dă o interpretare—Ed.] Amin.

55 Oh, mă gîndesc acum să fim conștienți de Duhul de lîngă noi, Lumina. Rupîndu-se din carapacea ceasului în care trăim, și timpul, și să fim conștienți de Duhul lui Dumnezeu acum printre noi.

56 Să întoarcem la Cartea Judecătorilor, capitolul al 16-lea, începînd cu versetul al 23-lea, așa cum citim Cuvîntul.

57 Și așa cum voi întoarceți, eu aș putea spune, gîndirea mea în alegerea acestui capitol să citim în această după-amiază, la încheierea acestei adunări, ar putea să fie ceva adus înainte care ar fi constructiv pentru Biserică. Și întotdeauna eu aștept să văd ce va spune Duhul Sfînt, în cameră, așa cum El mă atinge. Eu aș putea însemna jos diferite Scripturi și lucruri, apoi mă întreb ce va fi aceasta cînd eu ajung acolo. "Ce va spune El referitor la Aceasta?"

58 Și acum ascultați cu atenție, doar încercați să fiți atît de atenți la Aceasta, cît puteți voi posibil, așa cum citim. Căci, aici înăuntru, dacă va fi voia Domnului, eu încerc să stabilesc o paralelă, paralel una de cealaltă. Și ascultați cu atenție acum, versetul al 23-lea, începînd.

Și cînd domnii Filistenilor s-au strâns... împreună ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, și să se înveselească: căci ei ziceau, Al nostru dumnezeu l-a dat în mîinile noastre pe Samson, vrăjmașul nostru.

Și cînd poporul l-a văzut, ei au lăudat pe dumnezeul lor: căci ei au zis, Al

nostru Dumnezeu a dat în mâinile noastre pe vrăjmașul nostru, și a distrus și a distrus țara noastră, care a omorât pe mulți dintre noi.

Și s-a împlinit, ca atunci când inimile lor erau vesele, că ei au zis, Chemați pe Samson, căci el poate să ne facă sport. Și ei au chemat după Samson din casa închisorii; și el le-a făcut sport: iar ei l-au așezat între stâlpi.

Și Samson a zis tînărului care-l ținea de mână, Lasă-mă să simpt stîlpul pe care se sprijină casa, că să mă pot rezema de ei.

Acum casa era plină de bărbați și de femei; și toți domnitorii Filistenilor erau acolo; și eu erau pe acoperiș cam trei mii de bărbați și femei, care au privit în timp ce Samson făcea sport.

Și Samson a strigat către Dumnezeu, către DOMNUL, și a zis, O Doamne... aduți aminte de mine, eu te rog, și întărește-mă, eu te rog, numai de data aceasta, O Dumnezeule, ca eu să pot fi... o dată răzbunat pe Filistenii pentru cei doi ochi ai mei.

Și Samson a apucat cei doi stâlpi pe care stătea casa, și pe care el... s-a rezemat, de acela, și... mîna lui dreapta, și pe celălalt... stînga lui.

Și Samson a zis, Lasă-mă să mor cu Filistenii!” Și el s-a aplecat cu toată puterea lui; și casa a căzut peste domnitori, și peste tot poporul care era înăuntru. Astfel morții pe care el i-a ucis la moartea lui erau mai mulți decît cei pe care-i omorîse în timpul vieții lui.

59 Ce priveliște tristă! Trebuie că a fost o după-amiază fierbinte, soarele strălucind în jos la marea lor celebrare, și trei mii de Filistenii priveau în jos de la galeriile stadionului, așa cum intra perechea. Cum domnitori de război onorați, și doamnele lor cu bijuterii fine, s-au aplecat înainte să poată vedea mai bine, cum băiatul a condus pe acest om orb! Holurile au avut ecouri toată după-amiaza cu cheful de bețivi, celebrînd, (aici este ceea ce m-a rănit) celebrînd victoria dumnezeului-pește al lor, Dagon, asupra slujitorului lui Iehova. Ce dizgrație! Ce lucru s-a întîmplat! Omul a eșuat. Nu, Dumnezeu nu a eșuat.

60 Și ce trebuie că se gîndea Iehova așa cum El privea în jos și vedea toate acestea petrecîndu-se! O conglomerare de femei pe jumătate goale, cu bijuterii fine și împodobite, și aranjate, soții lor beți bînd și sărbătorind la un Dumnezeu, un Dumnezeu-pește, un idol care a luat victoria asupra slujitorului lui Iehova.

61 Flăcăul a condus pe omul orb care se împiedeca înspre mijloc, la stîlpul—stîlpul unde stăteau ei, doi din ei, ținînd acești stâlpi mari înclinați, sau un hol mare care s-a înclinat în jos în acest fel. Și doi stîlpi mari uriași, așa cum eu m-aș putea gîndi la așezare; ținînd poporul, de trei mii de domnitori de război, și celebritatea, cei—cei mai fini soldați onorați, cei mai mari războinici. Doar acea—celebritatea a fost invitată la aceasta, deoarece aceasta era o celebrare.

62 Și dincolo de ei era acest chip uriaș al unui pește, cu sînge uman dedesubtul lui, pe altar, jertfă la acest zeu-pește, o statuie total păgînă care nici nu poate vorbi, auzi, nici să respire. Dar ei—ei, în ignoranța lor, ei se închinau acestui Dumnezeu, gîndindu-se că el le-a dat victoria, o celebrare.

63 Și apoi condus la acești stâlpi în podea, unde ei toți puteau să vadă, marele

eveniment era gata să aibe loc. Acolo erau multe distracții, poate așa cum ei obișnuiau să aibe, maimuțe; și ei aveau gladiatori, și cînd ei duielau, și gladiatorii ziceau dacă victima (este pe podea) să fie omorîta sau nu. Și ei trebuiau să vadă vărsare de sînge. Și toate—evenimentele au avut loc, iar acum lucrul principal a venit sus. Preliminariile s-au terminat. Iar evenimentul principal urma să—și bată joc de Iehova, să—și bată joc de Dumnezeu nostru, totul din cauză că slujitorul lui a căzut față de El.

64 Vedeți, El este Dumnezeu, aceasta—i adevărat, dar noi sîntem slujitorii Lui și noi avem însărcinarea noastră să o îndeplinim exact în felul în care El a spus să o îndeplinim.

65 Apoi noi aflăm, că în starea lor bețivă fără reverență în care ei erau, și acum ei toți s-au ridicat sus deoarece acolo era o mare tăcere, probabil că a sunat o trîmbiță. Iar ei urmau să aibe evenimentul principal, la ceea ce ei celebrau, aducînd înăuntru pe martorul lui Iehova; l-au adus acolo afară în mijlocul sălii, ca ei toți să—și poată bate joc de el, și să facă sport din el.

66 Priviți la el, umilit, frînt, un simbol al unei—al unei biserici căzute, dezbrăcată spiritual, zdrobită moral. Ce exemplu este acela despre stările de astăzi!

67 "Samson, acesta era Samson, Samson cel mare; astfel acesta era el, marea unealtă puternică a lui Dumnezeu?" Păi, mulți Filistenii, eu mi-aș imagina, acei domnitori de război stînd acolo, privind acolo; păi, tocmai la amintirea numelui său, toată țara tremura. Doar să zică "Samson," aceea era tot ce trebuia să faci, doar să menționezi numele "Samson" și fiecare a tremurat la numele lui, și acum privește la el.

Voi știți, obișnuia să fie că Numele de "Domnul Isus" avea o mare reverență, oamenii L-au onorat mult. Iar acei care L-au onorat puteau să scoată duhuri rele, prin El, și puteau să facă natura să se supună poruncii lor, prin Numele Lui.

Dar eu cred că Samson aici, la ce eu vreau să—l aseamăn, este localul modern... sau nu localul, ci—condițiile moderne a bisericii de astăzi. Aceasta este o paralelă perfectă. Biserica și—a pierdut de mult respectul ei; nu pentru că Dumnezeu a părăsit biserica, ci biserica l—a părăsit pe Dumnezeu. Aceasta nu era din cauză că Dumnezeu l—a părăsit pe Samson, ci Samson l—a părăsit pe Dumnezeu. Unde, noi s—ar cuveni să stăm într—o astfel de stare cum era biserica cînd Anania și Safira au fost aduși înaintea bisericii. Dar în loc de aceasta, noi ne—am compromis de mult timp cu lucrurile lumii și le—am adus înăuntru, încît, astăzi, aceasta să fie numită o grămadă de holy—rollers, sau—sau doar o altă denomi-națiune obișnuită, doar vreo biserică. Acolo nu este... Ea nu are, nu poartă demnitatea pe care ea ar trebui să o aibe.

70 Eu presupun, că așa cum ei stăteau acolo, stînd în picioare, cînd evenimentul principal a avut loc. Și să ne ducem doar în urmă acolo pentru cîteva minute. Și eu mi—aș imagina, Filistenii, mulți din acei mari războinici stînd acolo, cu femeile lor cu bijuterii fine, cu brațele în jurul lor, bînd un toast lui Dagon. "Trăiască, Dagon, tu ești victorios peste Iehova! Noi le—am arătat ce putem face. Noi îi arătăm acestui tip, care a pretins așa de mult, că acolo nu este nimic de El."

71 Aceasta este aproape starea bisericii de astăzi. Noi care avem cheile

Împărăției în mîna noastră, cu fiecare dar spiritual pe care Dumnezeu l-a dat oamenilor, zace în biserică, de mult ne-am compromis cu—cu crezuri, și așa mai departe, pînă cînd noi am vînturat toată puterea lui Dumnezeu afară din ea, pînă cînd ea devine nimic mai mult decît o lojă.

72 Ca într-un eveniment recent, cînd un Mahomedan a stat lîngă cel mai de frunte evanghelist al nostru, și el a zis, "Eu voi aduce sus treizeci de oameni care sînt bolnavi și împovărați, și tu să vindeci cincisprezece din ei, iar eu voi vindeca cincisprezece din ei." Și eu nu spun aceasta împotriva evanghelistului, sub nici o formă; dar evanghelistul a șters-o și l-a lăsat pe om singur, fără un răspuns.

73 Ce o—o—o părăsire față de Dumnezeul nostru, căci Cuvîntul este Dumnezeu. Și promisiunea Cuvîntului este o promisiune a lui Dumnezeu, "Aceste semne îi vor urma pe acei care cred."

74 Și aceasta aproape că a venit la o altă provocare, sau o altă celebrare, cînd zeeii păgîni pot vorbi către biserică, iar biserica stă neputincioasă, învinsă, dezbrăcată spiritual. Acum există ceva care a făcut asta, acelea erau grijurile lumii intrînd în biserică, și ea nu are nimic mai mult decît orice lojă. Noi aflăm asta. Eu cred...

75 Eu nu știu ce aș fi făcut în cazul acela. Eu ar fi trebuit să aștept să văd ce a spus Dumnezeu. Dar eu cred că m-aș fi simțit ca și copiii Evrei, "Dumnezeul nostru este în stare să ne izbăvească din aceasta! Dar, oricum, noi niciodată nu ne vom apleca la chipul tău, fie că El o va face sau nu."

76 Dar noi ne-am pierdut curajul; aceea este ce a făcut Samson, și-a pierdut puterea. Biserica și-a pierdut influența mărturisirii ei, că ea este un—un Trup viu, mișcător, al lui Cristos. Ea a acceptat dogme, le-a amestecat înăuntru cu crezurile lor, pînă cînd Cuvîntul nu mai are întîietatea. Așa cum Isus a spus către biserica aceea neajutorată la care El a venit, "Voi ați luat Poruncile lui Dumnezeu, și, cu tradițiile voastre, voi Le-ați făcut fără efect. Ați făcut Poruncile lui Dumnezeu fără un efect, prin tradițiile voastre, nesocotindu-Le."

77 Cu un timp în urmă, într-o școală. A existat un om bun din New York aici care a venit acasă la mine, și el a zis către mine...El era un frate Baptist, și el a spus către mine, "Frate Branham, eu sînt un—un Baptist." Și eu l-am primit să vină înăuntru și să șadă jos, el și un alt frate. Și am discutat, pentru, mai mult. Și după un timp, el a zis, "Cînd eu eram un băiețuș, am fost chemat la slujbă." El a zis, "Mama mea bătrîină scumpă a spălat cu scîndura de spălat, să mă trimită la școală." Și a zis, "În ziua în care cînd eu urma să primesc diploma mea de Licență în Arte, diploma mea B.A.," a zis el, "M-am gîndit căci cu siguranță Cristos va fi în aceea, dar," a zis, "El nu a fost." A zis, "Cînd eu mi-am primit diploma de doctor, atunci m-am gîndit, 'Cristos va fi în aceea,' dar El nu a fost." Și cînd mi-am obținut L.L.D., Doctor în Literatură, și așa mai departe." Și a zis, "Eu am obținut suficiente diplome și diplome de onoare încît aș fi putut să vă tencuiesc peretele cu ele, și unde este Cristos în toate acestea?" El a zis, "Eu încă îl caut." A zis, "Eu vreau să-ți pun o întrebare." A zis, "Au fost învățătorii greșiți?"

78 Am zis, "Fratele meu," Iudeu de la început, am zis, "Eu nu sînt în nici o poziție, cu o—o—o educație de șapte clase, să spun că învățătorii sînt greșiți. Eu—

eu—eu nu aş putea să spun aceasta. Eu—eu nu mă simt calificat să condamn pe nimeni. Dar eu voi spune asta, că eu L—am aflat, şi El nu a fost în aceea.”

79 Şi el a zis, "Am auzit că tu ai fost un Baptist.”

Am zis, "Asta—i adevărat.”

80 Şi el a zis, "Acum eu înţeleg că te—ai făcut Penticostal.”

81 Eu am zis, "Nu. Eu doar am primit Bindecuvântarea penticostală, vezi, nu denotaţiunea Penticostală. Bindecuvântarea penticostală!”

82 Şi el a zis, "Păi,” el a zis, "Eu am—eu am fost la adunarea lor. Şi i—am văzut dînd cu piciorul peste scaune, şi aruncînd o carte prin fereastră.” Şi el a zis, "Tu nu puteai numi aceea comportarea bindecuvîntatului Duh Sfînt.”

Am zis, "Eu încă nu sînt în stare să judec pe Dumnezeu.”

83 Şi el a zis, "Păi,” a zis, "ar fi ce este...Ce—i face pe ei să facă aceea?”

84 Am zis, "În călătoria mea, eu găsesc două clase de oameni.”

Şi am zis, "Una din ele sînt fundamentalişti, poziţional ei ştiu prin mecanică, că ei trebuie să fie fii şi fiice ale lui Dumnezeu.”

Şi am zis, "Următoarea eu o găsesc că sînt Penticostalii, acei cu botezul Duhului Sfînt.” Dar am zis, "Fundamentaliştii poziţional ei ştiu unde sînt, dar ei nu au vreo credinţă în Cuvînt. Şi Penticostalii au multă credinţă, dar ei nu ştiu cine sînt.” Şi am zis, "Aceasta este ca un om care avea bani în bancă, dar nu putea să scrie un cec; iar unul putea să scrie un cec; dar nu avea bani în bancă. Dacă ai putea măcar să—i aduci împreună!”

El a zis, "Păi, ce—i face să acţioneze în felul acesta?”

85 Am zis, "Aceasta este o lăsare în jos a aburului.” Am zis, "Acum, Eu nu cred că aceea ar trebui să fie necesar,” am zis, "dar ei—ei trebuie să dea ventilare pe undeva.” Şi am spus, "Acum dacă ei ar lua doar tot aburul acela şi ar şti cum să—l dirijeze fundamental, în Cuvînt, marele regim al lui Dumnezeu ar începe să se mişte înainte.”

86 Acolo este unde Satan a intrat înăuntru, ca să—l facă tot mecanică şi fără dinamică. Acea este toată dinamică şi fără mecanică. Vedeţi, noi trebuie să le punem împreună. Noi avem puterea Duhului Sfînt, dar noi trebuie să venim înapoi cu Cuvîntul ca să alimentăm această maşină. Noi nu o putem alimenta cu crez. Aceasta nu—l va arde; va înăbuşi coşurile, şi aceasta nu—l va arde. Ea a fost făcută pentru Cuvîntul lui Dumnezeu. "Omul nu va trăi numai cu pîine, ci prin fiecare Cuvînt,” nu doar o parte din El, "fiecare Cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.”

87 Astfel aici stăm noi, o biserică însărcinată cu ultima însărcinare, ultimul lucru pe care Isus l—a spus către biserica Lui, ultima însărcinare dată, "Mergeţi voi în toată lumea, şi faceţi ucenici din toate neamurile. Cel care crede şi este botezat va fi mîntuit; cel ce nu crede va fi osîndit. Şi...” Şi este o conjuncţie, ca să lege propoziţia voastră împreună. "Şi aceste semne vor urma pe acei ce cred: În Numele Meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi în limbi noi; dacă ei vor lua în mîna şerpi sau vor bea lucruri de moarte, nu—i v—ă vătăma; dacă ei îşi pun mîinile peste

bolnavi, ei se vor însănătoșa.”

Astfel de ce să trebuiască să stăm noi în prezența vreunui Dumnezeu păgîn și să luăm o înfrîngere? Noi stăm din nou ca Samson, dezbrăcați spiritual, zdrobiți moral, bisericile noastre. Ce s-a întîmplat, ei—ei obișnuiau să fie bărbați și femei onorabili, iar astăzi voi—voi...aceasta este îngrozitor. Acum să ne uităm doar cîteva minute la cîteva gînduri care au trecut peste acestea. Astfel acolo stătea Samson, și, scuzați-mă, aici este el din nou astăzi, din nou dezbrăcat moral, spiritual. Și acesta este de asemenea un simbol al unei națiuni căzute. Dar noi vorbim despre biserică, deoarece Samson era slujitorul lui Dumnezeu, se presupunea a fi, iar biserica se presupune să fie slujitoarea lui Dumnezeu pe pămînt.

Mulți războinici mari stînd acolo, s-au trezit pentru un moment, așa cum lichiorurile curgeau jos de pe a lor...probabil armurile lor și platoșele lor, și brațele lor în jurul reginelor lor frumoase cu bijuterii, așa cum ei priveau înspre acolo, și mulți dintre ei priveau la această priveliște. Un băiețel ținînd acest om voluminos, și fără ochi în orbitele lui; ei au fost arși afară.

90 Aceasta este ce face vrăjmașul. Primul lucru, cînd el vă apucă, el face cum i-a făcut lui Samson. El vă închide ochii de la Lumina Evangheliei. Acum el nu poate vedea, ochii lui sînt duși. Și de mult și-a pierdut biserica vederea ei spirituală, că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci, și fiecare promisiune este adevărată.

91 Și așa cum ei stau acolo acum, fără ochi, o priveliște ridicolă, o dizgrație stînd sub zeul-pește, un captiv tocmai al națiunii pe care Dumnezeu l-a crescut să o distrugă.

92 Acum eu voi veni acasă doar într-un minut. Și aici sînt oamenii noștri Penticostali care, cu cincizeci de ani în urmă, au părăsit acel gunoi al denominațiunii, Dumnezeu ne-a chemat afară să fim un popor separat. Iar noi stăm, astăzi, doar duzine de organizații, diferite, și Penticostalii toți se luptă unul cu celălalt. Tocmai lucrul pe care Dumnezeu ne-a chemat afară să-l învingem, acela ne-a învins. Dacă unul merge la aceasta denominațiune, și are un miting, restul dintre ei nu vor să coopereze. Doar din cînd în cînd voi puteți găsi una. Aceasta-i adevărat. Și denominațiunea a fost întotdeauna un blestem în privirea lui Dumnezeu. Ea niciodată nu a fost; Dumnezeu nu a făcut-o niciodată. Acela nu a fost niciodată planul Lui.

93 Dumnezeu nu-și poate schimba programul Lui. Dumnezeu lucrează cu indivizi. Acolo erau milioane în zilele lui Noe, dar Noe a fost cel uns. Acolo erau milioane în zilele lui Ilie, nu Elisei și Ilie în același timp. Înainte în jos, în fiecare generație! Acolo erau două milioane și jumătate în Egipt; Moise a mers jos. Vedeti? Acolo erau milioane în zilele lui Isus. Chiar cînd Ioan marele profet s-a ridicat, cînd el l-a văzut pe acest mare Cel Puternic venind înainte, el a zis, "Eu trebuie să descresc acum, lucrarea mea s-a terminat; iar El va crește, Dumnezeu." El i-a îndreptat spre Miel.

94 Dar, vedeți, aceea a mers înainte pentru trei sute de ani, pînă la Consiliul Niceea, iar apoi noi trebuia să avem o organizație. Apoi de atunci înainte, aceea a căzut. Și de fiecare dată cînd un mesaj a venit înainte, și ei l-au organizat, acesta

moare spiritual și nu mai vine înapoi din nou. Astfel acesta este un lucru blestemat, pentru biserica lui Dumnezeu, ca omul să-și pună mâna pe mișcarea Duhului. Întotdeauna.

95 Apoi ei îi duce acolo afară și obțin slujitori de seminare, și ei își freacă umerii cu lumea, și așa mai departe. Primul lucru pe care-l știți, ei fac femeile să acționeze ca lumea, bărbații. Primul lucru care-l știți, politicile și episcopii, și ei vor un pai în pălăria lor, și ei taie și împing, și se ceartă și se luptă, pînă cînd Duhul lui Dumnezeu este complet întristat.

96 Unii dintre ei își amintesc că l-au văzut pe Samson cînd ungerea era peste el. Stînd într-un cîmp, cu o mie de Filistenii întinși în jurul lui, cu nimic în mîna lui decît un os de falcă veche fragilă de măgar, cu care el a bătut prin căști de bronz groase de un țol, lovind Filistenii pe o parte și pe alta, cînd Duhul Domnului era peste el. Iar mulți dintre ei s-au refugiat la stînci. Și el stătea acolo, zicînd, "Dacă voi vreți ceva, veniți afară!" Unii dintre ei își amintesc că au văzut aceasta.

97 Unii din ei ar fi putut să șoptească dincolo, și au zis, "Îți amintești tu în Gaza în noaptea aceea, cînd s-a strigat de departe că dușmanul nostru era în cetate? Și noi am luat armata, noi am încuiat porțile. Și porțile, cîntăreau poate șase sau șapte tone, acele porți mari de bronz, unde patru sau cinci care întregi puteau să intre înăuntru alături, o armată mișcîndu-se în cetate. Și noi am luat armata, cu sulile și săbiile noastre, și am stat și am zis, 'acum noi l-am prins.' Și cînd ne-am trezit!" El doar a pășit drept în jos prin ei, azvîrlindu-i în dreapta și stînga; a luat poarta și a smuls una jos, și a smuls-o pe cealaltă, și a pus-o pe umerii lui, și a pășit sus pe munte și s-a așezat jos. Aceea era cînd Duhul Domnului era peste el. Într-o zi...

Unii dintre ei și-ar fi putut aminti cînd ei au văzut un leu răcnind împotriva lui, care l-ar fi omorît într-o secundă.

Dacă oricine știe cum, cît de repede te poate omorî un leu.

Și cu o năpustire și un răcnet mare, într-o fracțiune de secundă ei omoară un—un animal sălbatic de două tone sau un bivol; doar cu una din labele acelea, îi rupe gîtul în acest fel, sau îl mușcă în acest fel, și el este dus. Nici măcar nu azvîrle o copită, îi omoară așa instantaneu.

100 Și aici acest om pășind înainte, și un leu a răcnit, și el era neajutorat, nici măcar un os de falcă de măgar în mîna lui. Dar Biblia a zis, "Duhul Domnului a venit peste el," și el l-a înșfăcat pe leu și l-a sfișiat.

101 Dar acum el stă, neputincios, cu totul dezbrăcat de putere. Acesta este același lucru acum, biserica stă în același fel. Unde, odată biserica obișnuia să scoată draci. Biserica obișnuia să învieze morții. Biserica obișnuia să facă lucrurile pe care le-a făcut Isus. Păcatul nu putea locui printre ei, Duhul Sfînt venea înăuntru și îl condamna. Dacă un om a făcut ceva în secret, și a aparținut la acest grup Creștin; îndată ce el a venit înăuntru, Duhul Sfînt i-a descoperit păcatul. El sau s-a pocăit sau a pierit. Dar, voi vedeți, noi nu mai avem aceasta.

102 Și ei nu vor mai primi aceasta. Și cînd acesta vine, ei încearcă să-l numească un "duh rău," ca ei să poată primi cu atît mai multă condamnare. Ceva

trebuie să-i condamne.

103 Observați, dezbrăcat de putere, ce trebuie că i-a trecut prin mintea celui om? Odată acel fel de războinic, și acum un băiețel trebuie să-l conducă în jur. De ce? El este orb. El nu poate vedea. El nu are nimic cu ce să vadă.

104 Dumnezeu, să aibe milă de noi! Biserica este așa de denominată și așa de îndepărtată, încât diavolul le-a scos afară vederea ochilor, vederea spirituală că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Nu un crez; Acesta este Cuvântul! Și Dumnezeu are îndatorirea să—să producă tot ceea ce El a promis în această Biblie. Ei zic, "Noi, noi credem..." Voi nu aveți nici o credință să vină, dacă aceasta este contrară cu Acesta. Gîndul lui Cristos în voi, voi credeți lucrurile pe care le-a scris Cristos, deoarece acesta este Cristos, Cuvântul. Dar priviți la stare, priviți la paralelă, cînd noi vedem aceea.

105 Ce trebuie că i-a trecut prin minte? Să vedem ce i-a trecut prin minte.

106 Noi vedem ce a trecut prin mintea domnilor de război, de frica pe care ei au avut-o odată doar de numele lui. Lor le era teamă să facă ceva. Ei doar menționau pe Samson, asta-i tot, și fiecare era dus. Dar acum acolo este el, stînd, o victimă sub Dagon, zeul-pește. Un Iudeu care a disprețuit idoli, a stat o victimă sub unul (de ce?) deoarece el a părăsit pe Dumnezeu. Samson stînd acolo, fără îndoială...Să—să—să cercetăm gîndul lui doar pentru trei sau patru minute. El trebuie că s-a gîndit la toate victoriile pe care le-a avut. Acolo stă el, ceea ce a făcut el. Cum Domnul l-a binecuvîntat, și cum că el odată era un mare om atît timp cît el era în Împărăția lui Dumnezeu, păstrînd promisiunea lui Dumnezeu!

107 Vedeți, el a eșuat, și a scăpat de promisiune. Acela este același lucru pe care l-a făcut biserica, a scăpat de promisiuni. "Oh, bine, aceasta-i, noi vom scrie propriul nostru catechism micuț, acesta, voi vedeți." Acesta este El, Cuvântul!

108 Acum, observați, el s-a gîndit la toate victoriile lui. Și apoi aceasta trebuie că i-a trecut prin mintea lui, și cum că el a părăsit pe poporul lui Dumnezeu.

109 Aceasta trebuia să fie o rușine, pentru un predicator care va șede și va citi această Biblie apoi să meargă afară în fața poporului său, lumea este plină de Loți. Biblia a spus că, "păcatul din Sodoma i-a supărat sufletul lui neprihănit," dar el nu a avut curajul să se ridice și să mustre păcatul acela. Și există mulți oameni astăzi...

110 Și eu spun asta cu reverență, numai cu—cu dragoste, însă doar să spun Adevărul. Noi am putea să nu ne mai întîlnim din nou.

111 Există mulți oameni care citesc aceași Biblie pe care o citim noi; șade în biroul lui, pregătindu—și mesajul, și dă peste aceste Adevăruri ale lui Dumnezeu, și trebuie să le ocolească. Lui i-ar fi teamă să predice împotriva femeilor care—și taie părul. Organizația lui l-ar da afară. Despre acelea care poartă haine imorale și comit curvie spirituală. Și despre bărbații care—care iau o băutură sociabilă la Crăciun, și—și merge afară și are un pic de haz curat American, spune glume murdare, și încă deține funcția de diacon. Ei știu că acele lucruri sînt greșite, dar ei sînt așa cum era în zilele lui Lot. Noi sîntem din nou la acel loc păcătos. Vedeți?

112 Oh, cum trebuie că i s-a amintit lui Samson, de către Duhul Sfînt, căci cum a părăsit el pe poporul lui Dumnezeu, și l-a părăsit pe Dumnezeu însuși. Acum el

este un prizonier tocmai al lucrului pentru care Dumnezeu l-a ridicat și i-a dat putere să-l distrugă.

113 Și cu dragoste și cu... Eu sînt un membru, eu sînt în Aceasta cu voi; nu un membru al unei—unei organizații, ferească Dumnezeu. Dar eu sînt un membru, prin har, în Trupul lui Cristos. Eu sînt fratele vostru. Eu nu am motive egoiste, motivul meu să realizez ceva personal. Eu sînt numai zelos pentru Domnul Dumnezeu, și eu spun asta cu—cu toată inima mea. Tocmai lucrul din care voi ați fost chemați afară, voi v-ați dus din nou înapoi în el. Și așa cum Biblia a zis, "Așa cum scroafa se duce la mocirla ei, și cîinele se întoarce la vîrsătura lui!" Și dacă vîrsătura l-a făcut pe cîine bolnav, în primul rînd, nu-l va face pe el mai bolnav a doua oară? Și dacă organizația și crezurile care i-a adus pe oameni așa de legați, și Dumnezeu v-a chemat afară să fiți un popor liber, iar voi v-ați întors drept înapoi și ați făcut același lucru, aceasta va, acesta este un păcat mai mare.

114 Acum ei îl aveau pe el să facă trucuri să-i distreze. Și acela este cam felul în care au ajuns, în loc de un Duh Sfînt.

115 Atunci cînd cineva se ridică și devine arogant, Duhul Sfînt este obligat față de Dumnezeu, să închidă lucrul acela. Eu i-am văzut cărîndu-i de la adunare, paralizați, orbiți, muți, și chiar să moară chiar în adunări, și să cadă morți în timp ce ei încearcă să mustre Aceasta. Dumnezeu din Cer știe că aceasta este adevărat. Mulți dintre voi ați fost în alte adunări și ați fost martori la același lucru.

116 Acolo ar trebui să fie o Putere sfîntă să înconjoare, și în biserică, care să-i facă pe demoni să fugă. În loc de asta, aceasta a devenit un obiect de batjocură. Ce este aceasta? Mecanica în locul dinamicii.

Acum el face trucuri.

117 Ce a cauzat aceasta, care era cauza căderii lui Samson? El a lăsat ca o femeie să-l ademenească de la promisiunea lui Dumnezeu. Aceasta-i exact. Noi toți știm asta. El avea șapte bucle. Și el era născut, calea nașterii lui, era să fie un Nazarinean, un om ciudat, pentru Domnul. Dar, voi vedeți, el a lăsat ca această femeie să-l ademenească pînă cînd ea i-a ras jos ciudătenia lui.

118 Și acela este același lucru care i s-a întîmplat bisericii. Voi sînteți născuți un popor deosebit, o națiune sfîntă, o preoție regală. Dar ce s-a întîmplat? Voi ați permis ca lumea să vă radă toată deosebirea voastră pînă cînd voi ați devenit unul din ei. Voi trebuia să aveți o denominațiune întocmai cum aveau ei. Voi trebuia să-i întreceți în strălucire pe Bapțiști sau pe Metodiști, unul. Și acum Adunarieni încearcă să-i întrecă în strălucire pe cei Uniți, și cei Uniți întrec în strălucire pe Adunarieni, Biserica lui Dumnezeu de aici de afară, și, oh, doamne, înainte și înainte, treizeci sau patruzeci de organizații diferite. Vedeți, ca și cîinele care se întoarce la vîrsătura lui, același lucru.

119 Observați, același lucru s-a făcut așa cum a fost atunci, au lăsat pe Izabela, "mama curvelor," Apocalipsa 17. Amintiți-vă, ea era numită o curvă, aceea este o—o femeie care este imorală. Și femeia întotdeauna este o reprezentantă... Biserica este reprezentată printr-o femeie. Deoarece, Cristos, cea după care El vine este o Mireasă. Iar ea era "mama curvelor." Ce este o femeie imorală? Acum, acela nu putea să fie bărbat, deoarece ele erau "curve," vedeți. Aceasta este o femeie care ar

trăi nedevotată față de bărbatul ei. Și ea pretinde că ea este mama tuturor bisericilor, și ea este.

120 Și ce a făcut-o pe ea o curvă? Este deoarece ea a comis preacurvie spirituală. Ea a adoptat crezuri în loc de Cuvîntul Soțului ei. În loc să devină una devotată regulei, pereche la soțul ei, ea a luat o altă carte, de crezuri. Și ce era ea? Mama curvelor care a făcut același lucru. Acum voi nu aveți nevoie de mai multă explicație pentru aceea, vedeți. Voi vedeți unde este aceea. Ce era aceasta? Organizația, îndepărtîndu-se de la Cuvînt.

121 Observați acum ce i-a făcut Dalila lui Samson cînd ea a continuat să-l drăgostească. "Oh, tu ești un om mare. Tu ești puternic. Dar, să nu mă înșeli, spune-mi unde stă puterea ta." Și ea l-a iubit, și ea a făcut dragoste cu el pînă cînd în final el a cedat. Și ce au făcut ei? Primul lucru pe care ea l-a făcut, ea i-a luat secretul de la el.

122 Păi, acela este același lucru care s-a întîmplat (iar voi cititorii și studenții Bibliei) la Consiliul Niceea. Cărarea veche a cincizecimii a vrut să rămînă cu Cuvîntul. Iar ei au adoptat ceva idei păgîne prin Constantin și ceilalți, și au adus...Așa cum Ahab s-a căsătorit cu Izabela și a adus înăuntru idolatrie în Israel, așa s-a căsătorit biserica în Romanism și a adus înăuntru idolatrie, chiar drept înapoi în biserică din nou.

123 Acum voi aveți o grămăjoară de curve, pe aceleași principii, și priviți ce are loc acum. Mama drăgostește, și din nou ea o să vă radă toate drepturile voastre de la voi. Dumnezeu să ne ajute ca noi niciodată să nu renunțăm la Acesta; aceasta este acest Cuvînt sau moarte! Consiliul Bisericilor, punîndu-se împreună și unindu-se în părtășie în jurul Romei, întocmai ceea ce a spus Biblia că va face.

124 În 1933, Duhul Sfînt a venit într-o dimineață și mi-a spus șapte lucruri care vor avea loc înainte ca această națiune să fie nimicită. Una din ele este aceea. Aceasta este pe o hîrtie veche acolo la biserică, mulți s-au uitat la ea. Cum că noi vom merge la război cu Hitler și ei vor... Cum Germania se va fortifica și va construi o Linie Maginot, sau Linia Siegfried, eu cred că era aceea, cu unsprezece ani înainte de a se gîndi măcar la aceasta. Și cum că automobilele se vor modela constant ca ouăle. Și cum că ei vor permite femeilor să voteze, și, în a face astfel, ei vor alege pe Președintele care nu trebuia. Și în aceasta va fi o femeie care se va ridica și care va governa Statele Unite; nu o femeie de fapt, ci o biserică. Apoi eu am văzut-o cu nimic altceva decît cenușă. Aceasta urmează să se întîmple.

125 Cinci din acele lucruri s-au împlinit exact perfect. Cum Mussolini se va ridica și va merge în Etiopia, și va cădea la pașii lui; și el va fi dat la popor, în rușine, cu o femeie. Mulți, mulți ani înainte ca aceasta să se întîmple perfect la punct. Și aceasta niciodată nu a dat greș, și aceasta nu va da greș, deoarece aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Și aceasta nu este contrar cu această Biblie. Aceasta trebuie să fie.

126 Acum ea face dragoste la fiicele ei, pețindu-le drept înapoi acasă din nou. Fără înțelegere spirituală, despoiată, aceasta este o oază pentru ea. Ei spun, "Oh, ce lucru măreț este acesta." Oh, doamne! Și oameni Penticostali șezînd în consiliu la Roma, și trimit scrisori în jur, că, "Acesta a fost cel mai spiritual timp pe care l-au

văzut ei vreodată.” Cum ar putea un om născut din nou să-și întrerupă secretul lui, să întrerupă Cuvîntul, și ei trăiesc prin crez? Aceea este exact ceea ce a făcut Dalila astăzi, tăind jos Cuvîntul și voi trăiți prin crez.

127 Acum priviți la învingere, astăzi, de la ce ar fi aceasta. Lucrători, în loc de lucrători chemați de Dumnezeu pentru grupul nostru Penticostal, tu aproape că trebuie—trebuie să ai o diplomă de doctor înainte ca tu să poți ajunge la amvon. Vedeți? Aceasta—i adevărat. Primul lucru, tu trebuie să ai un carnet de părtășie. Și dacă tu... Și acum în marile noastre denominațiuni de Penticostali, înainte ca ei să trimită un misionar, ei trebuie să-l ducă înaintea unui psihiatru să vadă dacă el trece examenul mintal. Păi, acela nu este Prezbiterian, acela—acela este Penticostal. Vedeți? Acum asta este adevărat. Acum, eu nu aș spune aceasta dacă nu aș putea să o susțin. Vedeți, vedeți? Corect. Spuneți—mi dacă aceea este calificarea unui predicator.

128 Biblia a zis, că ei niciodată nu s-au dus înaintea unui psihiatru, "Ci ei au așteptat în cetatea Ierusalimului, pînă cînd ei au fost umpluți cu Putere de Sus." Unii din ei nu—și puteau scrie numele. Cu cîteva zile mai tîrziu, unul a trecut prin poarta numită Frumoasă, și El niciodată nu a fost înaintea unui psihiatru. El nu avea carnetul Lui de părtășie, dar el a zis, "Ceea ce Eu am!" Eu încă nu am văzut niciodată un carnet de părtășie să producă asta.

129 Ce sîntem noi? Noi sîntem dezbrăcați, rușinați în Prezența Duhului Sfînt. Ea este într-adevăr plină de murdărie. Ce a spus profetul în Doi Timotei 3, "Ei vor fi încăpățînați, îngîmfați, iubitori mai mult de plăceri decît iubitori de Dumnezeu." Obişnuia să fie rău pentru ca femeile noastre Penticostale să meargă în costume de baie, și baie mixtă. Aceasta nu mai este, vedeți. Nu, nu, întocmai ca lumea, întocmai la fel. Toate aceste lucruri, vedeți, lumești. Tot ce este în lume, ei doar au adus înăuntru, și predicatorii s-au ridicat și au permis soțiilor lor să facă aceasta. Și ei au făcut tot felul de treburi de acestea, și această generație crește înainte, și apoi următoarea vine înainte. Doar... Oh, doamne!

130 Samson a stat, gîndindu-se la marile lui victorii. Să privim înapoi și să vedem mărețele victorii timpurii ale Penticostalilor. Voi nu trebuie să priviți direct înapoi cu două mii de ani în urmă, doar priviți înapoi cu cincizeci de ani în urmă. ți, amintiți-vă, biserica Romano Catolică era întîi biserica penticostală. Și ei zic că, "Biserica a fost născută, și că biserica Romană a fost născută la Niceea, Roma." Eu vreau Scriptură pentru aceea. Prima biserică nu a început la Niceea, Roma. Prima biserică a început în Ierusalim în Ziua Cincizecimii. Oh, o victimă a tuturor erorilor! Oh!

131 Atunci cînd el și-a dat seama unde stă, cînd și-a dat seama ce o să se întîmple.

132 Așa cum am spus, eu s-ar putea să nu vă mai văd din nou. Eu nu știu. Acesta ar putea să fie ultimul meu Mesaj către voi. Eu poate, dacă eu... dacă Domnul permite, și eu vin înapoi anul viitor, noi nu vom fi toți aici. Aha. Unii din noi vor fi duși. Și de fiecare dată, eu trebuie să vorbesc de parcă aceasta ar fi ultima noastră dată; deoarece aceasta este, unii din noi. Aceasta ar putea fi ultima mea dată.

133 Ce stare este aceasta, o eroare! Și dacă noi măcar ne-am opri cum a făcut Samson, și să ne gândim doar un moment la ceea ce ar trebui noi să fim, prin Biblia lui Dumnezeu. Nu ceva mare mareț, nu mergînd, ținînd pasul cu ai lui Jones; ci un grup mic de oameni umili, reverenți, umpluți cu Duhul. Nu strălucind; luminos. Hollywoodul strălucește; Evanghelia luminează. Vedeți, noi vrem ceva strălucitor, cele mai mari biserici pe care le-am avut vreodată. Ar fi mai bine de noi, dacă stăteam jos pe alee, într-o magazie, și să avem Duhul lui Dumnezeu iarăși înapoi peste noi. Aceasta-i adevărat. Observați.

134 Și așa cum el stătea acolo și și-a dat seama, și părul lui a început să-i crească din nou; dar el nu putea să fie efectiv, deoarece el nu mai avea ochi. Și el a strigat, "Doamne, răzbună-mi ochii. Ei mi-au scos ochii."

135 Ei sînt, astăzi eu aș putea spune, crezurile! "Ei m-au trimis la un seminar. Și chemarea care a fost în inima mea, a Dumnezeului celui viu, ei au bătut aceea toată afară din mine, zicînd, 'Lucrurile acelea erau pentru o altă epocă.'"

136 "Răzbună-mi ochii!" Ce se gîndea Samson? "Acolo era o posibilitate, probabil. Iehova este plin de dragoste, și ar putea să fie posibil ca El să mă audă."

137 Oh, eu doresc să fi putut să-l fac pe Samson să se trezească la asta în seara aceasta, există o posibilitate! El este plin de dragoste, iertînd fărădelegile poporului Său, din generație în generație, arătînd milă la mii care-L iubesc și țin Porunca Lui.

138 "Există o posibilitate," se gîndea Samson, "dacă aș putea măcar să-mi răzbun ochii. Eu nu mai pot vedea lucrurile acelea. Ele nu se întîmplă."

139 Noi nu putem vedea marele Duh Sfînt, în organizațiile noastre mari, mișcîndu-se așa cum El a făcut-o la început. Aceasta s-a dus. Vedeți, aceasta nu este acolo. Aceasta este oarbă, și nu o știe. Isus a spus că va fi în felul acela, această Epocă a Bisericii Laodicea. "'Bogată,' zice, 'eu sînt bogată, și crescută în bunuri, și nu am nevoie de nimic.' Și nu știi că tu ești goală, oarbă, mizerabilă, și săracă, și nu o știi!" Vedeți, nu o știe!

140 Păi, noi aveam o lozincă, "1944, mai mult cu un milion," o anumită organizație. Și deși slujba de oameni mari, ei aveau cu un milion mai mulți ce? Aderenți. Aceasta-i corect.

141 El știa că exista o posibilitate, dar treaba despre aceasta este, astăzi, că oamenii nu par să vină conștienți că există o posibilitate. Ei sînt satisfăcuți să meargă drept înainte în jos pe vechea tendință pe care ei merg. Vedeți, să nu faceți asta. Credeți pe Dumnezeu! Aveți credință în El.

142 Acum ei zic, oh, ei, "Noi vom sta strîns." Asta-i adevărat. "Noi batem din palme, și—și fiecare lucru, și strigăm." Dar voi erați toți în navigație și fără ancoră. Vedeți?

143 Cum puteți voi bate din palme și să strigați, și să negați Cuvîntul ca fiind Adevărul? Cum puteți bate din palme și să strigați, și Duhul Sfînt să umble printre voi, și apoi voi ziceți, "Oh, aceasta este o telepatie. Aceasta este—aceasta este ceva, aceasta doar nu se merită"? Vedeți? Vedeți?

144 Noi avem mari adunări, strălucire, zorzoane lumești, mari mitinguri, și ce

obținem noi? Mai mulți membri. Biserica Penticostală, cu trei ani în urmă, au pus mai mulți membri în ea decât toate celelalte biserici împreună. Aceea a fost în Our Sunday Visitor, ziarul Catolic. The Sunday Visitor a zis că ei au avut un milion de convertiți la Catholicism în anul acela, și au zis, "Penticostalii au avut un milion cinci sute de mii." Da. Da, domnule.

145 Tot felul de burse, oameni învățați să vorbească, în școli, și își spun discursurile lor, intelectual, paiate de Hollywood, scuzați expresia, predicând la o grămadă de așa numiți nepoți Penticostali!

146 Dumnezeu nu are nepoți. Ei vin înăuntru. Bătrînii tatăl și mama penticostali, sub o experiență, v-au adus înăuntru; și voi doar ați venit în biserică și ați șezut acolo, și automat voi erați un penticostal? El nu are nepoți. El are numai fii și fiice. Nu există nepoți. Voi trebuie să plătiți același preț și să obțineți același Duh Sfânt pe care ei l-au obținut. Voi trebuie să fiți un fiu și o fiică, nu un nepot și o nepoată. El nu este un bunic bătrîn cu mers nesigur, moale, și lasă pe copiii lui să le meargă cu orice, binecuvîntînd inima lor mică. El este Dumnezeu, Cel Etern! Asta-i adevărat, fii și fiice!

147 Noi încă avem volumul mare cum l-a avut Samson. El a stat acolo cu toată puterea lui. El a stat acolo tot așa de mare cît a fost el vreodată. Și noi stăm mai mari decât cum am fost, dar noi sîntem dezbrăcați de putere. Samson încă avea mușchii vînjoși, el încă avea fiecare parte fizică pe care a avut-o, dar Duhul Domnului nu a mai venit peste el. Noi stăm, un efectiv de un milion, mai tari decât eram, dar unde este Domnul. Așa cum a spus Îngerul în urmă acolo în zilele lui Ghedeon, El a zis, "Dacă unde și dacă există încă Dumnezeu, unde sînt minunile Lui? Unde sînt lucrurile pe care El trebuie să le facă? Unde se dovedește El pe Sine, că El este viu, și același ieri, azi, și în veci?" Asta sîntem noi.

148 Observați, Samson s-a rugat corect. Samson s-a rugat, "Doamne, lasă-mă să mor cu dușmanul," cînd el și-a dat seama ce se întîmpla în jurul lui. Ochii lui erau duși. Tăria lui era dusă. Părtașia lui era dusă. Dar exista o posibilitate că o adunare de rugăciune ar putea să o scînteieze din nou. Vedeți? Atunci el s-a rugat corect, "Lasă-mă să mor cu dușmanul."

149 Voi trebuie să muriți cu dușmanul vostru. Asta-i corect. Voi trebuie să muriți față de dușmanul care v-a adus în această stare. Asta-i adevărat.

150 Samson vroia să plătească prețul să primească puterea lui Dumnezeu din nou peste el. El a văzut pentru ce a fost el crescut să facă. Nu să fie o paiată; ci să fie un slujitor, să se aibe pe sine așa încît puterea lui Dumnezeu să poată să curgă prin el.

151 Noi stăm, cu milioanele mai tari decât cum eram, dar puterea... [Porțiune goală pe bandă—Ed.]... scop.

152 Chiar Isus a zis, "Cum era în zilele lui Noe, în care opt suflete au fost mîntuite prin apă, tot așa va fi la venirea Fiului omului." Toți aceștia pe care-i vedeți umblînd pe stradă este carne de tun. Aceea este carne de tun atomică, așezată doar acolo pentru judecată. Răpirea vine, acolo vor fi cîțiva rari. "Strîmtă este poarta și îngustă este calea, dar puțini vor fi cei ce o află; căci largă este calea care duce la distrugere, și mulți vor fi care merg pe ea. Nu toți care zic către Mine,

'Doamne, Doamne,' vor intra înăuntru, ci acela care face voia Tatălui Meu." Acela este cel care intră, vedeți; nu zicînd "Doamne," și rugăciunile lor frumoase, și—și trezirile, și așa mai departe.

153 Oh, eu aud pe cineva zicînd, "Acum așteaptă un minut, Frate Branham, noi avem treziri." Da. Asta—i adevărat. Asta—i adevărat. Noi avem treziri, și ce avem noi? Aceasta este o trezire de denominațiune, să vedem dacă noi putem obține ceva mai mulți în biserică.

154 Și noi avem o altă mare trezire, de asemenea, noi luăm toate bisericile în una, Consiliul Bisericilor. Da, ajungînd mai departe și mai departe de la Cuvîntul lui Dumnezeu, tot timpul. Unind! "Cum pot să mergă doi împreună dacă nu sînt de acord?" Cum o să umblăm noi cu oamenii care neagă tocmai învierea lui Cristos? Cum putem noi umbla cu oamenii care au zis, "Zilele minunilor au trecut"?

155 Voi sînteți un popor separat, de către Duhul Sfînt. Vedeți? Lumea vrea, astăzi...Ceea ce lumea vrea astăzi sînt persoane sociabile. Ei vor pe cineva care poate umbla în jur și—și să aibe părășie cu lumea și să aibe părășie cu oamenii, și să obțină o mulțime de membri, și să aibe o organizație socială. Dar cînd Duhul Sfînt a zis, "Separați—Mi pe Pavel!" Dumnezeu este un separator, nu un sociabil. Un separator!

156 El știa că tăria lui decăzută, deși aceasta toată stătea acolo, marele regim care era el vreodată, el stătea acolo, dar tăria lui decăzută nu putea să îndeplinească cerința din ceasul acela.

157 Și biserica știe aceasta, deasemeni. Evanghelistul a știut că atunci cînd acel Mahomedan l—a provocat. Tăria voastră intelectuală nu îndeplinește cerința orei, deoarece Diavolul este dezlegat printre noi, cu puteri pe care nimeni nu poate—poate îndrăzni să le provoace decît Duhul Dumnezeului Atotputernic, cînd acest Cuvînt se face trup. Și aceasta devine mai rău și mai rău, constant mai rău.

158 El știa că el era insuficient. El nu o putea face. Și el știa ce se va întîmpla dacă Dumnezeu îi răspundea rugăciunii lui.

159 Mă întreb dacă noi sîntem așa de voitori în seara aceasta? Mă întreb dacă lumea Penticostală vrea, în seara aceasta, să facă același acord cu Dumnezeu? "Doamne Dumnezeule, dacă aceasta bate în bucăți denominațiunea mea, dacă mă vor excomunica de la consiliu! Mie nu—mi pasă dacă ei îmi ia carnetul de părășie, și eu trebuie să mă culc pe stomacul meu, și să beau apă de pîrîu și să mănînc sărățele, în loc să umblu în jur într—o mașină mare cu un salar mare! Mie nu—mi pasă care este prețul. Acel sistem m—a îndepărtat de la Tine. Ia—mă din nou înapoi, Doamne. Eu voi crede Cuvîntul Tău. Răzbună—mi ochii care au fost scoși. Lasă—mă să mor cu acesta. Amin. Lasă—mă să mor față de mine însumi. Mie nu—mi pasă ce spun ei despre mine. Eu pot să fiu episcop, eu aș putea să fiu asta, aceea sau cealaltă, mie nu—mi pasă ce zic ei. Adă înapoi puterea Duhului Sfînt în viața mea. Eu am fost orbit suficient de mult."

160 Oh, biserică, sînteți voi doritori pentru aceea? "Lasă—mă să mor cu restul din ei. Lasă ca numele meu, de reverend, doctor, sau orice ar fi acesta, să piară. O Dumnezeule, doar dă—mi din nou, doar trimite peste mine din nou, acea Putere

glorioasă care a căzut în Ziua Cincizecimii; care poate îndeplini cerința din ceasul acesta, în fața comunismului sau a oricărui alt lucru care se ridică. Lasă-mă să mor, Doamne, cu ei.” Există o posibilitate, voi știți.

161 Voi știți ce? Pe o astfel de mărturisire, Filistenii, ei erau prea beți să observe ce făcea el. Cu totul dintr-o dată, când el a văzut că exista o posibilitate, el și-a întors capul sus spre cer, iar lacrimile curgeau din orbitele oarbe. El a început să-și miște buzele; lacrimile căzînd din ochii lui. Ei nu l-au observat. Ei erau prea ocupați să-și bată joc de el. El a vrut Cuvîntul lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu viu să vină pe scenă încă o dată. El L-a părăsit. El știa că el L-a părăsit. Dar el a vrut să vadă pe Dumnezeul cel viu, aici viu, să dovedească la acel grup de Izabelă că El încă este Dumnezeu.

162 Oh, Aceasta va scoate ifosele din voi. Dacă aceasta nu vă face să acționați ca vreun fel de stea de cinema, dacă voi trebuie să vă lăsați părul să crească în jos, și să vă îmbrăcați cu o rochiță de modă veche, "Mie nu-mi pasă cît costă aceasta, eu voi lua calea celor cîțiva disprețuiți ai Domnului. Doamne, lasă-ne să o vedem din nou, lasă-ne să vedem Prezența lui Dumnezeu mișcîndu-se, înaintea acestei Izabele!”

163 El era conștient de ce s-a întîmplat dacă Dumnezeu i-a răspuns rugăciunii lui, dar el era gata și în moarte serios.

164 Asta este ceea ce noi trebuie să facem. Pregătiți-vă, faceți-vă hotărîrea. Închideți-vă ochii, lăsa-ți afecțiunile voastre... Nu schimbați Cuvîntul lui Dumnezeu pentru voi; schimbați-vă pe voi la Cuvîntul Lui. "Nu voia mea; a Ta să se facă, Doamne. Nu ce eu mă gîndesc despre aceasta; aceasta este ceea ce Tu ai spus despre aceasta.” Asta-i adevărat.

Ce a strigat el? "Doamne!”

165 A zis, "Băiețașule, pune una din mîinile mele pe acest stîlp, dacă-i posibil.” Oh, doamne! "Condu-mă la stîlpul care susține aceasta, deoarece vreau să-mi odihnesc mîinile. Eu sînt obosit. Și-au bătut joc de mine, suficient de mult.” Oh doamne!

166 "Eu știu, Doamne, cît o să coste, dar poate că Tu o vei face. Există o posibilitate. Tu ești plin de milă. Eu Te-am părăsit, Doamne.” Acela ar trebui să fie strigătul bisericii, în seara aceasta.

"Flăcăule, ai vrea să-mi pui mîna pe un stîlp?” "Da.”

"Și mîna mea pe celălalt stîlp?” "Da.”

"Sînt mîinile mele așezate corect?” "Da, ele sînt corect.”

167 Și el a început să se roage. Și el a zis, "Doamne, răzbună-mi ochii.” Cu alte cuvinte, "Eu am făcut rău. Însă doar încă o dată, Doamne, încă o dată!”

168 Oh, dacă acela ar fi măcar obiectivul mișcării Penticostale în seara aceasta! "Eu vreau să uit dacă eu sînt în acest fel, sau unitarian, duotarian, trinitarian. Eu vreau să uit despre toate aceste lucruri lumești și fiecare lucru. Doar încă o dată, Doamne! Încă o dată scoate-mă afară din acest crez și acest lucru în care sînt legat! Încă o dată! Încă o dată lasă-mă să văd apariția lui Isus Cristos, același ieri, azi, și în veci. Încă o dată, Doamne, încă o dată!” Biserica să strige asta, deși ei au

fost orbiți de la aceste lucruri, orbiți de la fratele lor și ideea lui. Doar luați ideea lui Dumnezeu și voi nu va trebui să vă certați despre Aceasta. "Încă o dată, Doamne, încă o dată!"

169 Atunci acolo stătea acel cadru mare voluminos, fără putere și neajutorat. Cu totul dintr-o dată, el a început să simtă ceva întâmplându-se. Fiecare fibră din trupul lui a început să se umple cu Puterea lui Dumnezeu.

170 Oh, dacă biserica ar putea numai să ajungă la aceea din nou, și peste tot de la predicator la diacon, pînă la laici, fiecare fibră și fiecare membru al trupului ar fi umpluți cu Puterea lui Dumnezeu!

171 Acei mușchi mari vînjoși s-au îndreptat, și el a zdrobit-o în pulbere. "Lasă-mă să mor cu ei, Doamne! Lasă-mă să mor cu ei! Tu m-ai crescut să-i nimicesc. Acum eu m-am zidit pe mine însumi în jurul acesteia; lasă-mă să mă distrug cu aceasta, reputația mea și orice este aceasta. Lasă-mă să o nimicesc, dar eu vreau să văd Puterea lui Dumnezeu din nou."

172 Întotdeauna, cînd Puterea lui Dumnezeu vine înăuntru, zidurile pe care voi le-ați zidit în jurul vostru, cad. Zidurile voastre denominaționale se vor prăbuși, și Dumnezeu va fi cunoscut din nou. El este același ieri, azi, și în veci.

173 Și fiecare fibră umplîndu-se cu Duhul Sfînt, fiecare mușchi umplut, fiecare bucățică din trupul său era doar umplută cu Duhul Sfînt. Aceia era cea mai mare victorie a lui Samson.

174 Oh, biserică a viului Dumnezeu! Eu am să omit restul notițelor mele ca să spun acest singur lucru. De ce nu facem noi? Sînteți voi gata, Adunările lui Dumnezeu? Sînteți voi gata, voi, Biserica Unită? Sînteți voi gata, Unitarieni, Trinitarieni, orice sînteți voi? Sînteți voi gata, biserica lui Dumnezeu? Sînteți voi gata, voi tot restul denominațiunilor, să uitați acest nonsens și lucrul pe care voi l-ați făcut? Priviți unde ați adus oamenii, în seara aceasta, și în ce fel de stare sînt ei.

175 O Dumnezeule, să dărîmăm zidurile acelea. "Încă o dată, Doamne!" Mie nu-mi pasă, noi sîntem la sfîrșitul timpului, oamenilor. Nu ne-a mai rămas mult. Noi mai bine să strigăm chiar acum, plîngînd. "Încă o dată, Doamne, încă o dată! Doar aceasta încă o dată, la sfîrșitul lumii, lasă ca tăria Ta să-mi umple fiecare fibră. Eu mă voi rupe de la toate lucrurile acestea. Carnete de pîrtășie, și episcopi, și denominațiuni, și fiecare lucru, nu înseamnă nimic pentru mine. Eu Te vreau, Doamne, mai mult decît orice."

176 Să ne gîndim la aceasta, așa cum ne aplecăm capetele doar un moment. Eu sînt îndemnat să fac aceasta. "Încă o dată, Doamne!" Fiecare, sincer, reverent, tot așa de reverenți cît puteți voi fi. Doar aveți credință, și jos în inima voastră ziceți, "Încă o dată, Doamne!"

177 Doamne Isuse, Marele Stăpîn al Vieții, Păstorul oilor, vino înainte, Doamne. Acești oameni flămînzesc. Ei însetează. Doamne, cu anii am vrut eu să văd că aceasta se întîmplă, poate că va fi. Doar încă o dată, Doamne, încă o mare mișcare a Duhului! Încă o dată, Doamne, și Biserica ar putea primi credința de răpire să meargă înăuntru. Admite-ne aceasta, Doamne. Fă de cunoscut că Tu ești cu noi, iar noi Te vom lăuda pentru aceasta. În Numele lui Isus noi o cerem. Amin.

178 Eu știu că nu sînt multe cuvinte, eu știu că aceasta nu este o rugăciune lungă, dar El cunoaște obiectivul meu. Eu o spun dinadins. Poate Isus să locuiască printre noi în seara aceasta? Poate Isus încă o dată să vină la noi și să arate că El este același ieri, azi, și în veci, așa cum am fost învățați? Există bolnavi sau nenorociți, sau mîhniți, înăuntru aici, căci—căci voi știți că nu există cartonaje de rugăciune afară (le-am luat pe toate seara trecută), dar credeți pe Dumnezeu, să vă ridicați mîna și să ziceți, "Eu sînt în nevoie, Frate Branham. Eu mă rog lui Dumnezeu ca El să-mi vorbească"? Ridicați-vă mîinile, oriunde. Aceasta s-a sfîrșit.

179 Acum aici este (ce?) harul lui Dumnezeu să poarte mărturie că ceea ce am spus este Adevărul, vedeți. Vedeți, un om poate spune orice; dacă Dumnezeu nu adeverește asta, atunci aceasta este greșit. Acum voi credeți.

180 Și eu vreau ca voi să mă credeți ca slujitor al Lui. Eu vreau ca voi să ziceți către Dumnezeu... Voi vedeți, cînd El m-a întîlnit, El a zis, "Dacă tu îi vei face pe oameni să te creadă, și atunci să fii sincer."

181 Și acum dacă Isus stătea aici, în seara aceasta, și dacă voi erați bolnavi sau în nevoie, sau orice, El nu v-ar putea vindeca; El deja a făcut-o. Dar Isus și Cuvîntul este același. El este Cuvîntul. Și El a zis, "Omul va trăi prin acest Cuvînt," nu printr-un crez. Prin Cuvînt! "Și Cel ce crede în Mine," nu crede prefăcut, ci crede în, "lucrările pe care Eu le fac, le va face și el."

182 Cum putea El pricepe ce era în mințile lor? Cum a făcut El aceasta? Și ei credeau că El le citea mințile; și El le-a spus că El îi va ierta pentru aceea, "Dar cînd Duhul Sfînt vine să facă aceasta, să vorbească împotriva Aceluia nu vor fi iertați niciodată." Acum noi am trecut prin aceasta, chiar drept prin Biblie, și aflăm că Dumnezeu, dacă El s-a identificat pe Sine atunci ca Mesia, prin a arăta că El era profetul și Cuvîntul. Pentru că, Biblia a zis, "Cuvîntul lui Dumnezeu este mai ascuțit decît o sabie cu două tăișuri," Evrei 4, "și un discernător al gîndurilor care sînt în inimă." Acela era motivul că ei nu au putut ascunde nimic de El. Și lucrurile, care, așa este cum au știut ei.

183 Acea era cum femeia de la fîntînă a știut că El era Mesia. Ea a zis, "Domnule, îmi dau seama că Tu ești un profet. Noi știm, că atunci cînd vine Mesia, El ne va spune lucrurile acelea. Asta este ceea ce El va face."

El a zis, "Eu sînt Acela."

184 Ea a alergat înăuntru și a spus către oameni, "Veniți, și vedeți un Om Care mi-a spus ce—ce am făcut. Nu este acesta tocmai Mesia?" Și ei au crezut aceasta.

185 Dar cumva noi nu, se pare că lumea nu vrea să o creadă. Dar, Dumnezeu bogat în milă, aceasta este o posibilitate că El ar putea să o facă din nou. El trebuie să se identifice pe Sine în acest fel, Mesia. El nu o poate face la Samariteni și Iudei, și apoi să lase Neamurile afară. Aceasta trebuie să fie făcută, astfel ca voi să vă rugați și să atingeți marginea îmbrăcăminteii Lui.

186 Și către clerici. "El este Marele Preot acum care poate fi atins prin simțul infirmității noastre." Asta este adevărat, Evrei 3.

187 "Acum El este Marele Preot," și noi toți credem asta, "care poate fi atins

prin simțul infirmităților noastre. Și El este același ieri, azi, și în veci." Atunci Viața Lui, acțiunile Lui, fiecare lucru al Lui este același. "Încă puțin, și lumea," cosmos, ordinea, "nu Mă va mai vedea," ei nu vor vedea aceasta.

188 Vă amintiți Îngerul care a venit jos, în forma unui om, care a vorbit cu—cu Abraham, cei chemați afară, biserica aleasă. El nu a mers jos în Sodoma și să facă acolo jos ca ceilalți oameni care au mers acolo jos și au predicat, ca Billy Graham și cei de astăzi, cu acel G-r-a-h-a-m din nou, ca A-b-r-a-h-a-m. Vedeți? Fiecare, priviți, aveau mesagerul lor. Ei îl au astăzi, același lucru a venit. Merge sus aici la biserica chemată afară, care nu era în Babilon, și acolo este unde a fost făcut acel lucru misterios; când El i-a spus Sarei, când ea era în cort în spatele Lui, ce era greșit.

189 Ea a râs. Și El a zis, "De ce a râs Sara, zicând în inima ei, că, 'Aceste lucruri nu pot fi?'" Și Abraham a chemat-o, și ea a încercat să nege aceasta. Și El a zis...

190 Priviți, aici este harul. Aici este—aici este posibilitatea. Dumnezeu ar fi lovit-o moartă, chiar acolo, dar El nu a putut; ea este parte din Abraham. Pentru necredința noastră El ne-ar lovi morți, dar El nu poate; noi sîntem parte din Cristos. Harul ne ține. Vedeți? Dar El totuși trebuie să—și țină Cuvîntul Lui.

Acum rugați-vă.

191 Eu nu văd o persoană pe care eu într-adevăr o cunosc, în clădire. Dar Fratele Pat Tyler care șade aici la capăt, eu îl cunosc. Dar atît cît... Și eu cred că Fratele Bill Dauch șezînd chiar aici, și soția lui. În afară de asta, aceia sînt singurii oameni pe care—i cunosc, Frate Joseph. Și dacă Duhul Sfînt va vorbi către ei, eu vă voi spune doar cum este cu aceasta, și apoi o voi omite și vă spun după serviciu.

192 Dar încă o dată, Doamne, încă o dată! "Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi." Acum voi credeți, și vedeți dacă aceeași Lumină pe care voi o vedeți constant...

193 Păi, cînd noi am terminat cu Epocile Bisericii, acolo jos în Tabernacol, cam așa de mulți oameni. Există oameni care șed chiar aici acum care au fost prezenți. Același Stîlp de Foc a venit drept acolo lîngă marginea zidului, și a desenat acele Epoci ale Bisericii în felul cum le-am avut eu pe tablă. Este asta adevărat? Mulți din voi erau acolo. [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Și oamenii leșinau, și toate celelalte. Și eu am zis, "Acolo este El acum, dacă există vreo întrebare."

194 Ei au fotografia despre Acesta, aici în Washington D.C., cu drept de autor ca "singura Ființă supranaturală care a fost vreodată fotografiată." George J. Lacy, șeful F.B.I.—ului al documentelor de amprente, a examinat—O, cînd Lumina aceea era acolo. El a zis, "Frate, D—le Branham, eu am spus că aceasta a fost o psihologie, eu am participat la adunările dvs; dar ochiul mecanic al acestui aparat de fotografiat nu va prinde psihologie, vedeți." A zis, "Lumina a lovit lentilele."

195 Păi, dacă acela este Cristos care l—a trîntit pe Pavel jos și L—a numit, "Doamne," vedeți, "ce ai vrea Tu ca eu să fac?" Viața care era în El va fi reprodusă în noi, atunci. Vedeți, El este aici cu Biserica celor chemați afară.

196 Și fie ca aceasta să se îplinească, încă o dată, Doamne, ca acest popor să poată vedea că Tu încă trăiești. Și Tu nu ești mort, și nici nu Ți—ai părăsit poporul

Tău. Ei sînt aici, dar, Doamne, dar ei și-au avut ochii scoși afară de către o organizație, de o Dalilă Izabelă, care i-a luat de la Cuvîntul adevărat, la un crez. Fie ca zidurile să cadă, Tată. Admite aceasta. Încă o dată, Doamne! Așa cum am spus, există mulți aici pe care eu probabil nu-i voi mai vedea. Dar încă o dată, Doamne, lasă ca Isus să apară printre noi, în forma Duhului Sfînt; ca El să poată reproduce Viața în noi, care El era atunci, să împlinească Cuvîntul Său.

197 "El este Marele Preot care poate fi atins prin simțul infirmității noastre." Lasă ca cei bolnavi și nenorociți să atingă pe acest Stăpîn. Tu ești Același, Doamne, care putea să-i spună lui Simon Petru, cînd el a venit sus printre ei, "Păi, numele tău este Simon. Tu ești fiul lui Iona." Tu ești Același, Tată. Tu nu dai greș. Același, la care femeia micuță I-a atins îmbrăcămîntea, același Cristos trăiește în seara aceasta. Fie ca aceasta să fie încă o dată, Doamne, încă o dată! Din cauza lui Isus eu o cer. Amin.

198 Acum nimeni să nu se miște. Cu reverență, să fim jos sinceri și reverenți. Noi nu atingem aceste lucruri întîmplător.

199 Aceasta este o promisiune a lui Dumnezeu. Duhul Divin al viului Dumnezeu a promis asta în Cuvîntul Său, și Cuvîntul acela este Viață și Duh. Isus a zis că era. Iar El și Cuvîntul este același, iar omul trăiește prin acel Cuvînt. Acel Cuvînt trăiește în om.

200 Acum, ca un dar. Acum am să vă spun un secret, așa cum eu plec. Voi ați fost dulci și buni. Eu nu am exprimat aceasta exact, din cîte știu, public, mai înainte. "Frate Branham, ce este darul acela?" Acesta este un dar de a ști cum să-l iau pe William Branham afară din cale, astfel ca Isus Cristos să poată trăi printr-un vas. Doar să te dai afară din cale!

201 Eu nu vă cunosc. Eu nu știu nimic despre aceasta, dar El știe. El este Acela.

202 Acum aveți credință, și credeți. Ziceți, "Doamne, omul acela nu mă cunoaște. Și totuși Tu ai zis, 'încă puțin, și lumea,' Babilon, sau Sodoma nu Te va vedea. 'Dar voi Mă veți vedea. Voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, tot drumul pînă la sfîrșitul lumii.'"

203 Aceasta nu a ajuns la un sfîrșit încă. "Voi Mă veți vedea. Voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi." Voi veți vedea Viața Lui reprodusă în credincioși.

204 Acum, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, eu iau fiecare spirit de aici sub controlul meu, pentru slava lui Dumnezeu, ca lucrările lui Dumnezeu să poată fi făcute cunoscut din nou, dacă El vede astfel potrivit să o facă.

205 Nu mai mult decît cum am zis cuvîntul acela, m-am uitat aici în colț, și aici... Nu puteți vedea voi Lumina aceea atîrnînd chiar acolo, galbenă, mișcîndu-se în jur? Sau este ea, sînt eu într-o altă dimensiune, și doar îmi imaginez, duhul meu?

206 Acolo este o femeie mică șezînd acolo. Ea este în necaz. Ea suferă cu o—o boală de stomac. Și ea a avut o operație, de cancer, iar cancerul a fost pe sîn. Ei au scos cancerul, domniță. Da. [Sora zice, "Asta-i adevărat."—Ed.] Asta-i adevărat.

207 Astfel acum voi veți ști. Eu nu vă cunosc, dar mă credeți voi să fiu profetul

Lui? Eu voi spune aceasta clar, în seara aceasta; eu plec. [Adunarea se bucură și zice, "Amin"—Ed.] Voi mă credeți? ["Amin."] Credeți voi că ni s-a promis că în zilele din urmă, conform cu Maleahi 4, acela va "întoarce inimile copiilor înapoi la Tatăl"? ["Amin."]

208 O D-nă Taylor, acela vă este numele. Vă puteți duce acasă, și Isus Cristos vă face bine. [Adunarea se bucură—Ed.]

209 Ce crezi tu? Tu ai avut o operație, deasemeni. Tu crezi? Dacă tu crezi, cu toată inima ta! Operația ta a fost de asemenea de cancer, tumoare, la intestine, tubul intestinal. Dar acum tu suferi cu complicații. Dacă tu vei crede, D-nă Shukwit, cu toată inima ta, că Isus Cristos te va face bine, tu poți avea ceea ce ceri.

Voi credeți? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

210 Aici, o doamnă aici în spate, ea este o doamnă de culoare. Ea suferă cu ceva rău cu ochii ei, și cu membrele ei, picioarele ei. Numele ei este D-na Washington. Ridică-te, dacă dorești. Tu ești vindecată.

211 Ce a atins ea? Întrebați ce a atins ea. Umiliința acelei femei de culoare...

212 Apropo, Acesta a atins o altă femeie de culoare care șade chiar aici la capăt. Ea suferă cu o boală de inimă. Numele ei este D-na Harris. Tu crezi, D-nă Harris? Boala ta de inimă te-a părăsit.

213 Ce-a atins ea? Ea nu m-a atins pe mine. Ea este la două zeci de iarzi de mine. Ea a atins pe Marele Preot.

214 Aici, aici este o altă femeie, așa cum îmi întorc capul, șezînd chiar aici. Ea suferă cu o boală de inimă, deasemeni. D-na Carter, ridică-te, Isus Cristos te face bine.

215 Înapoi de tot, o femeie cu un stomac ulcerat. Numele ei este D-na P-a-o-l-i. D-na Paoli, ridică-te, Isus Cristos te-a vindecat. În regulă. Ia te uită.

216 "Încă o dată, Doamne, încă o dată!" Voi îl credeți? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

217 Să ne ridicăm în picioare. Să mărturisim păcatele noastre, și să ne rugăm, "Încă o dată, Doamne, lasă ca Duhul Sfînt să cadă peste noi!" Să ne ridicăm mâinile.

218 Doamne Dumnezeu, noi stăm rușinați; lumea ne batjocorește, Doamne. Ajută-ne, în seara aceasta. Lasă ca Duhul Sfînt să vină din nou, să fie turnat peste popor. Fie ca El să vină acum, Doamne. Fie ca fiecare persoană bolnavă să fie vindecată. Fiecare păcătos să fie salvat, fiecare care caută să fie umplut. Încă o dată, Doamne, încă o dată! Doar încă o dată, Doamne! Încă o dată lasă ca Duhul Sfînt să cadă printre oameni!

219 Ridicați-vă sus inimile acum, și strigați, "Încă o dată, Doamne!" Toți împreună, "Încă o dată, Doamne, încă o dată!" [Adunarea, bucurîndu-se, strigă tare, "Încă o dată, Doamne!"—Ed.]

220 Încă o dată, Doamne! Încă o dată lasă ca Duhul Sfînt să ia această audiență, să sfărîme puterile dușmanului, și umple fiecare fibră cu botezul Duhului!